Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►B

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1121/2009,

29. oktoober 2009,

milles sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses kõnealuse määruse IV ja V jaotises sätestatud põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate toetuskavadega

(ELT L 316, 2.12.2009, lk 27)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►M1	Komisjoni määrus (EL) nr 387/2010, 6. mai 2010	L 114	1	7.5.2010
►M2	Komisjoni määrus (EL) nr 736/2010, 13. august 2010	L 214	13	14.8.2010
►M3	Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 1368/2011, 21. detsember 2011	L 341	33	22.12.2011

▼B

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1121/2009,

29. oktoober 2009,

milles sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses kõnealuse määruse IV ja V jaotises sätestatud põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate toetuskavadega

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määrust (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003, ([1]) eriti selle artikli 29 lõike 4 punkti a, artikli 87 lõiget 4, artikli 89 lõiget 2, artikli 91 lõiget 2, artikli 101 lõike 2 teist lõiku, artikli 103 lõiget 1, artikli 142 punkte c, e, q ja s ning artiklit 147,

ning arvestades järgmist:

(1) Määrusega (EÜ) nr 73/1999 tunnistatakse kehtetuks ja asendatakse nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks ning muudetakse määrusi (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ja (EÜ) nr 2529/2001 ([2]). Määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV ja IVa jaotisega ette nähtud toetuskavade kohaldamise üksikasjalikud rakenduseeskirjad on sätestatud komisjoni 29. oktoobri 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 1973/2004, millega sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad nõukogu määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV ja IVa jaotises sätestatud toetuskavade rakendamiseks ja tootmisest kõrvaldatud maa kasutamine tooraine tootmiseks ([3]). Määrust (EÜ) nr 1973/2004 tuleb kohandada määrusega (EÜ) nr 73/2009 kehtestatud muudatustega, eriti selle IV jaotises ning V jaotise 2. ja 4. peatükis sätestatud muudatustega. Selguse ja lihtsustamise huvides tuleks määrus (EÜ) nr 1973/2004 kehtetuks tunnistada ja asendada see uue määrusega.

(2) Määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotises sätestatud kavade tõhusa haldamise tagamiseks peaksid otsetoetused, mida makstakse mõne kõnealuse kava kohaselt, piirduma pindalade miinimumsuurusega („pindalatoetus”). Pindala miinimumsuurus tuleks kindlaks määrata, võttes arvesse põllumajandusettevõtete konkreetset suurust mõnes liikmesriigis või mõne tootmise eritingimusi.

(3) Tuleks ära hoida külvamine üksnes pindalatoetuse saamise eesmärgil. Tuleks täpsustada teatavad tingimused, mis on seotud põllukultuuride, eriti valgurikaste taimede, riisi ning puu- ja

([1]) ELT L 30, 31.1.2009, lk 16.
([2]) ELT L 270, 21.10.2003, lk 1.
([3]) ELT L 345, 20.11.2004, lk 1.

▼B

köögiviljade külvi ja harimisega. Ühenduse põllumajanduse mitmekesisuse kajastamiseks tuleks kinni pidada kohalikest normidest.

(4) Iga haritava maatüki kohta tuleks antud aastal lubada ainult ühe pindalatoetuse taotluse esitamist, välja arvatud juhtudel, kui abi on seotud seemne tootmisega. Pindalatoetusi võib anda kultuuride jaoks, mida subsideeritakse ühenduse struktuuripoliitika või keskkonnapoliitika kava raames.

(5) Toetuskavades on sätestatud, et kui pindala, loomade hulk või arv, mille kohta toetust taotletakse, ületab piirnormid, vähendatakse kõnealusel aastal proportsionaalselt pindala, hulka või arvu, mille kohta toetust taotletakse. Seepärast on kohane kehtestada viisid ja tähtajad teabe vahetamiseks komisjoni ja liikmesriikide vahel, et teavitada komisjoni pindalast või hulkadest või arvudest, mille eest on juba toetust makstud.

(6) Toetuse maksmise tingimused ja riisi eritoetuste arvutamine ei olene mitte ainult igale tootjaliikmesriigile määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 75 kindlaks määratud baaskülvipindade suurusest, vaid ka nende baaskülvipindade võimalikust osadeks jaotamisest ning iga liikmesriigi valitud objektiivsetest kriteeriumidest sellise jaotuse tegemiseks, haritavate maatükkide harimise tingimustest ja külvipindade minimaalsest suurusest. Selleks tuleks kehtestada üksikasjalikud reeglid, mida kohaldatakse baaskülvipindade ja baaskülvipindade osade kindlaksmääramisel, haldamisel ja harimisel.

(7) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 76 osutatud baaskülvipinna võimalik ületamine toob kaasa eritoetuste vähendamise riisi jaoks. Sellise vähendamise arvutamiseks tuleks määratleda arvessevõetavad kriteeriumid ja kohaldatavad koefitsiendid.

(8) Riisi eritoetuste väljamaksmise kontroll eeldab, et komisjonile on edastatud teave haritavate baaskülvipindade ja baaskülvipindade osade kohta. Selleks tuleks määrata kindlaks liikmesriikidelt komisjonile edastatav üksikasjalik teave ja määrata sellise teabe edastamise tähtajad.

(9) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklites 77 ja 78 on sätestatud toetused põllumajandustootjatele, kes kasvatavad kartulit kartulitärklise tootmiseks külvieelse lepingu alusel ning kvoodi piires, mis on kehtestatud nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrusega (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) ([1]). Seepärast tuleks

([1]) ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

▼B

kindlaks määrata toetuse andmise tingimused ning vajaduse korral esitada ristviited määrusega (EÜ) nr 1234/2007 kehtestatud kvoodisüsteemi kehtivatele sätetele.

(10) Tuleks sätestada maguslupiinide standardid ja testid, mille abil määrata, kas lupiin on magus.

(11) Mõnes piirkonnas on agronoomilistel põhjustel tavaks teha valgurikaste taimede ja teravilja segukülvi. Saadav põllukultuur koosneb põhiliselt valgurikkast kultuurist. Valgurikaste taimede toetuse andmisel tuleks selliselt külvatud põllumaid käsitada valgurikaste taimede põllumaadena.

(12) Pähkli toetuskavade tõhususe ja hea haldamise eesmärgil ei tohiks eraldatud pindalatoetust kasutada tähtsusetute istandike või üksikute puude rahastamiseks. Seepärast on vaja määrata kindlaks eriviljapuuaia minimaalne suurus ja minimaalne puude tihedus.

(13) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 87 on sätestatud otsetoetuse määramise võimalus ühe või mitme seemneliigi tootmise eest. Seda toetust antakse ainult eliitseemne või sertifitseeritud seemne tootmise eest ja need tooted tuleks selgelt määratleda, viidates seemne sertifitseerimist ja turustamist käsitlevatele direktiividele: nõukogu 14. juuni 1966. aasta direktiiv 66/401/EMÜ söödakultuuride seemne turustamise kohta, ([1]) nõukogu 14. juuni 1966. aasta direktiiv 66/402/EMÜ teraviljaseemne turustamise kohta ([2]) ja nõukogu 13. juuni 2002. aasta direktiiv 2002/57/EÜ õli- ja kiudtaimede seemne turustamise kohta ([3]).

(14) Kontrollide võimaldamiseks tuleks eliitseemet ja sertifitseeritud seemet toota kasvatuslepingute või kasvatusdeklaratsioonide alusel, mis lisatakse üksiktaotlusele, ning seemnetootmisettevõtted ja sordiaretajad peaks olema ametlikult heaks kiidetud või registreeritud.

(15) Vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 XIII lisale makstakse tootmistoetust *Cannabis sativa* L. eliitseemne ja sertifitseeritud seemne variantidele, mille tetrahüdrokannabinooli sisaldus ei ole suurem kui 0,2 %. Toetuse andmise korra ühtse kohaldamise tagamiseks kogu ühenduses peaksid *Cannabis sativa* L. sordid olema sellised, mis vastavad määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 39 alusel otsetoetuse saamise tingimustele.

(16) Määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 6. jaos on sätestatud puuvilla eritoetus. Selle abikava kohaldamiseks tuleks kehtestada üksikasjalikud eeskirjad. Kõnealuste eeskirjadega peaks olema hõlmatud puuvilla kasvatamiseks sobiva põllumajandusmaa lubamine ja puuvillasortide tunnustamine. Lisaks sellele

([1]) EÜT 125, 11.7.1966, lk 2298/66.
([2]) EÜT 125, 11.7.1966, lk 2309/66.
([3]) EÜT L 193, 20.7.2002, lk 74.

▼B

tuleks kehtestada külvi kriteerium. Külvi õige tegemise hindamise objektiivseks kriteeriumiks peab olema heakskiidetud põllumajandusmaade minimaalne istutustihedus, mille kehtestab liikmesriik vastavalt mulla- ja kliimatingimustele ja piirkondlikele iseärasustele.

(17) Liikmesriigid peaksid puuvillatootmisega tegelevad tootmisharudevahelised organisatsioonid heaks kiitma objektiivsete kriteeriumide alusel, lähtudes tootmisharudevaheliste organisatsioonide suurusest ja nende sisekorraldusest. Tootmisharudevahelise organisatsiooni suuruse kindlaksmääramisel tuleks arvestada organisatsiooni liikmeks oleva toorpuuvillatehase suhtes kehtestatud nõuet, et ettevõte oleks suuteline vastu võtma piisava koguse toorpuuvilla.

(18) Selleks, et vältida raskusi abikava haldamisel, võib tootja olla ainult ühe tootmisharudevahelise organisatsiooni liige. Samal põhjusel võib tootmisharudevahelise organisatsiooni liikmeks olev tootja tarnida toodetavat puuvilla ainult samasse organisatsiooni kuuluvale toorpuuvillatehasele.

(19) Puuvilla abikava raames nõutakse, et liikmesriigid annavad oma tootjatele teatavat puuvillakasvatusega seotud teavet, nt tunnustatud sordid, puuvillatootmise põllumajandusmaade heakskiitmist käsitlevad objektiivsed kriteeriumid ja minimaalne istutustihedus. Selleks, et põllumajandustootjaid õigel ajal teavitada, peab liikmesriik edastama neile kõnealuse teabe kindlaksmääratud kuupäevaks.

(20) Määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 8. ja 9. jaos on sätestatud, et puu- ja köögiviljatoetusi antakse tingimusel, et töötlemisleping on sõlmitud. Sel juhul on asjakohane nõuda, et leping asjaomaste põllumajandustoormete kohta peab olema sõlmitud ühelt poolt heakskiidetud esmatöötleja ja teiselt poolt tootja või teda esindava tunnustatud tootjaorganisatsiooni, või puu- ja köögivilja üleminekutoetuste ning üleminekuperioodil kohaldatava marjasektori toetuse puhul tootjat esindava tunnustatud kokkuostja vahel.

(21) Tagamaks, et puu- ja köögivilja üleminekutoetuste ning üleminekuperioodil kohaldatava marjasektori toetuse alusel toetust saav tooraine lõpuks töödeldakse, tundub olevat asjakohane kehtestada esmatöötlejate ja kokkuostjate heakskiitmise süsteem. Kõnealused heakskiidetud ettevõtjad peaksid täitma miinimumnõudeid ja kohustuste mittetäitmise korral karistatakse neid vastavalt pädevate asutuste poolt riiklikul tasandil kehtestatud üksikasjalikele eeskirjadele.

(22) Puu- ja köögivilja üleminekutoetusteks eraldatud vahendite asjakohase haldamise võimaldamiseks peaksid liikmesriigid kehtestama aasta alguses soovitusliku toetussumma hektari kohta ning enne maksetähtaegade perioodi lõpliku toetussumma hektari kohta.

(23) Tuleb kehtestada määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 10. jaos sätestatud lamba- ja kitsetoetuste kõlblikkuskriteeriumid ning eelkõige nõutavad tingimused.

▼B

(24) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 101 lõikes 2 on sätestatud toetuse andmine kitselihatootjatele teatavates ühenduse piirkondades. Kõnealused piirkonnad tuleks seepärast kindlaks määrata vastavalt osutatud sättes kehtestatud kriteeriumidele.

(25) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 102 lõike 1 alusel võivad lisatoetust saada põllumajandustootjad, kelle põllumajandusettevõtete puhul asub vähemalt 50 % põllumajandusmaast vähem soodsas piirkonnas. Artikli 101 lõikes 2 viidatakse geograafilistele eripiirkondadele, kus kitselihatootjad vastavad toetuse saamiseks vajalikele tingimustele. Tuleks ette näha, et kõnealustele kriteeriumidele vastavad tootjad esitavad deklaratsiooni, millega tõendatakse, et vähemalt pool nende poolt põllumajanduslikuks tootmiseks kasutatavast maast asub vähem soodsates piirkondades või piirkondades, mis vastavad kitsetoetuse tingimustele.

(26) Uttede toetuse õige määra toetuskõlblikkuse kontrollimiseks peaksid liikmesriigid koostama selliste põllumajandustootjate nimekirja, kes turustavad lambapiima või lambapiimatooteid.

(27) Eesmärgiga rakendada määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklites 104, 105 ja 106 sätestatud individuaalpiiranguid võib jätkata olemasolevate halduseeskirjade kohaldamist eelkõige tasuta saadud õiguste kasutamisel, normaalõiguste kasutamisel, sealhulgas miinimumkasutamisel, ajutisel õiguste rentimisel ja üleandmisel, individuaalülemmäära muutustest teavitamisel ja õiguste üleandmisel riikliku reservi kaudu. Mõnes neist eeskirjadest on erisätted seoses nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhtudeks õiguste kasutamisega, nagu näiteks ekstensiivistamisprogrammides ja ennetähtaegselt vanaduspensionile jäämise kavades osalevad põllumajandustootjad ja põllumajanduslikud väiketootjad, ning seoses õiguste üleandmisega toetusõiguste pärimine ja sellised põllumajandustootjad, kes kasutavad karjakasvatuseks riigi või ühises omandis olevat maad.

(28) Komisjoni ülesanne on jälgida uusi korraldusi ja ta vajab seetõttu liikmesriikidelt nõuetekohaselt esitatud teavet toetuseeskirjade rakendamise kohta.

(29) Lisatoetuse siseriiklike eeskirjade kohaldamise korral tuleks komisjonile esitada siseriiklike eeskirjade ja nende rakendamise kohta üksikasjalik teave.

(30) Määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 11. jaos on sätestatud veise- ja vasikaliha toetused. Tuleb kehtestada nende toetuste kõlblikkuskriteeriumid ja eelkõige nõutavad tingimused.

(31) Tuleks kehtestada säte määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 110 lõike 3 punktis b sätestatud haldusdokumendi koostamiseks ja siseriiklikul tasandil väljaandmiseks. Võttes arvesse liikmesriikide eriomaseid haldus- ja kontrollitingimusi, tuleks lubada haldusdokumendi erinevaid vorme.

▼B

(32) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 110 lõike 3 punktis a ja artikli 116 lõikes 1 on kehtestatud eritoetuse ja tapatoetuse andmise tingimuseks loomapidamisaeg. Seepärast on vaja kõnealune ajavahemik kindlaks määrata ja kvantifitseerida.

(33) Eritoetuse määramise kord loomade tapmisel peaks olema kooskõlas tapatoetuse määramise korraga. Tuleks kindlaks määrata dokumendid, mis peavad loomaga kaasas olema tapmise, saatmise või eksportimiseni. Tuleks ette näha härgade vanusepiirangud ning täiskasvanud veiste rümpade esitamise viis, et võtta arvesse tapatoetuse määramise eripära.

(34) Tuleks määratleda määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 111 sätestatud ammlehma mõiste. Sellega seoses tuleks säilitada samad tõud, mis on ette nähtud komisjoni 28. oktoobri 1999. aasta määrusega (EÜ) nr 2342/1999, millega kehtestatakse veise- ja vasikalihaturu ühist korraldust käsitleva nõukogu määruse (EÜ) nr 1254/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad lisatasukavade kohta ([1]). Kehtivate põhinõuete kohaldamist võib jätkata, eelkõige seoses keskmise piimaanni ja täiendavate riiklike toetustega.

(35) Võib jätkata olemasolevate halduseeskirjade kohaldamist, eriti individuaalülemmäärade, individuaalülemmääradest ja riiklikust reservist teavitamise, tasuta saadud õiguste, õiguste kasutamise, õiguste üleandmise ja ajutise rentimise ning riikliku reservi kaudu üleandmise puhul.

(36) Komisjon peaks määrama olemasoleva teabe alusel, millised liikmesriigid vastavad määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 115 sätestatud erikava tingimustele. Tuleks kindlaks määrata toetuse määramise erikord.

(37) Tuleks ette näha erisätted eeskirjade rakendamiseks loomapidamisaja pikkuse, kuupäevade ja tähtaegade suhtes.

(38) Lihtsuse mõttes tuleks tapatoetuse taotluseks pidada ühtse halduse ja kontrollisüsteemiga ette nähtud loomapidamise abitaotlust, kui see sisaldab kõiki toetuse maksmise põhjendamiseks vajalikke andmeid ning kui loom on tapetud samas või mõnes teises liikmesriigis või on eksporditud.

(39) Peaks olema võimalik kasutada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuli 2000. aasta määruses (EÜ) nr 1760/2000 (veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97

([1]) EÜT L 281, 4.11.1999, lk 30.

▼B

kehtetuks tunnistamise kohta) ([1]) viidatud elektroonilist andmebaasi, et hõlbustada tapatoetuse haldamist, kui asjaomane liikmesriik leiab, et andmebaasiga on piisavalt tagatud selles sisalduvate toetuse maksmise andmete täpsus.

(40) Vasikate tapatoetust makstakse maksimumkaalu nõude täitmisel. Seepärast tuleks ette näha rümpade standardne esitusviis, mille suhtes kõnesolevat maksimumkaalu nõuet kohaldatakse.

(41) Tuleks sätestada ettemaksete tegemine, et põllumajandustootjad saaksid toetust võimalikult kiiresti. Siseriiklike ja piirkondlike ülemmäärade kohaldamist silmas pidades tuleks astuda samme, et ettemakse ei ületaks lõplikku toetussummat. Seepärast tuleks ette näha, et liikmesriigid võivad vähendada ettemakseprotsenti nende tapatoetuskavade puhul, mille suhtes kohaldatakse kõnealuseid ülemmäärasid.

(42) On vaja kindlaks määrata tähtaeg eritoetuse ja ammlehmade toetuskavade kohaldamisel arvesse võetavate tegurite üle otsustamiseks. Tõhusa ja ühtse haldamise tagamiseks tuleks selleks tähtajaks üldjuhul valida taotluste esitamise tähtaeg. Tapmise eritoetuse jaoks tuleks sätestada erieeskirjad, et vältida suurema toetuse saamiseks ühest aastast teise tehtavaid ülekandeid. Tapatoetuse puhul on tapa- või ekspordikuupäev heaks tõenduseks selle kohta, kas asjasse puutuvad toimingud on tegelikult tehtud.

(43) Vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 124 lõike 2 kolmandale lõigule ning selliste arvukate taotluste käsitlemise vältimiseks, mis sisaldavad väga väikeseid toetusi põllumajandusettevõtte kohta, on Bulgaaria, Tšehhi Vabariik, Eesti, Läti, Leedu, Ungari, Poola, Rumeenia ja Slovakkia taotlenud luba kehtestada toetuskõlbliku pinna miinimumsuuruseks üle 0,3 ha põllumajandusettevõtte kohta.

(44) Uued liikmesriigid määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 2 punkti g tähenduses, kes kohaldavad ühtse pindalatoetuse kava, on hinnanud oma osa kasutatavast põllumajandusmaast, mida on peetud heas põllumajanduslikus korras, 30. juunil 2003 ja on teinud ettepaneku kohandada seda vastavalt toetuskõlbliku pinna miinimumsuurusele põllumajandusettevõtte kohta.

(45) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 132 on sätestatud uutele liikmesriikidele võimalus täiendada põllumajandustootjatele makstavat otsetoetust komisjoni loal. Tuleks kehtestada üldsätted selle võimaluse rakendamiseks.

(46) Võttes arvesse määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 5. peatükis sätestatud energiakultuuride toetuse ja kõnealuse määruse IV jaotise 10. peatükis sätestatud maa tootmisest kõrvaldamise kava erisätteid, eriti selliseid, mis käsitlevad mitmeaastaseid kultuure, ning et põllumajandustootjaid ja töötlejaid abikava lõpetamise järgsest tarbetust halduskoormusest vabastada, on asjakohane määrata kindlaks konkreetsed üleminekueeskirjad kõnealuse abikava ladusa lõpetamise ning kokkuostjate ja töötlejate esitatud tagatiste vabastamise kohta.

([1]) EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1.

▼B

(47) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas otsetoetuste korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

REGULEERIMISALA JA ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Sisu ja reguleerimisala

1. Käesolevas määruses sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad järgmiste määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatükis sätestatud toetuskavade rakendamiseks:

a) 1. jaos sätestatud riisi eritoetus;

b) 2. jaos sätestatud tärklisekartuli kasvatajate toetus;

c) 3. jaos sätestatud valgurikaste taimede toetus;

d) 4. jaos sätestatud pähklite pindalatoetus;

e) 5. jaos sätestatud seemnetoetus;

f) 6. jaos sätestatud puuvilla eritoetus;

g) 8. ja 9. jaos sätestatud puu- ja köögivilja üleminekutoetused ning marjade üleminekutoetus;

h) 10. jaos sätestatud lamba- ja kitseliha sektori toetus;

i) 11. jaos sätestatud veise- ja vasikaliha toetused.

2. Käesolevas määruses sätestatakse üksikasjalikud reeglid järgmiste määruse (EÜ) nr 73/2009 V jaotisega ette nähtud toetuskavade rakendamiseks:

a) 2. peatükis sätestatud ühtse pindalatoetuse kava;

b) 4. peatükis sätestatud täiendavad riiklikud otsetoetused.

Artikkel 2

Mõisted

Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 2, komisjoni määruse (EÜ) nr 1120/2009 ([1]) artiklis 2 ja komisjoni määruse (EÜ) nr 1122/2009 ([2]) artiklis 2 sätestatud mõisteid.

Eelkõige kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1120/2009 artikli 2 punkti n kohast lühikese raieringiga madalmetsa mõistet *mutatis mutandis* pindalatoetuse kava suhtes.

([1]) Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 1.
([2]) Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 65.

▼B

Artikkel 3

Pindalatoetuste kumuleerumine

Igal konkreetsel aastal ei tohi ühegi haritava maatüki kohta esitada rohkem kui ühe taotluse määruse (EÜ) nr 73/2009 I lisas loetletud pindalatoetuse toetuskava raames.

Artikkel 4

Teatised põllumajandustootjate taotluste ja toetuste kohta

1. Liikmesriigid edastavad komisjonile teated elektroonilisel teel vormidega, mis komisjon on teinud liikmesriikidele kättesaadavaks:

a) hiljemalt asjaomase aasta 1. septembriks:

   i) kogupindala, mille kohta on esitatud järgmiste toetuste taotlused:

      — määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 73 sätestatud riisi eritoetus;

      — määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 79 sätestatud valgurikaste taimede toetus;

      — määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 82 sätestatud pähklite pindalatoetus, esitatuna pähklipuuliikide kaupa;

      — määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 88 sätestatud puuvilla eritoetus;

      — määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 122 sätestatud ühtse pindalatoetuse kava;

   ii) taotluste koguarv määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 99 sätestatud lamba- ja kitsetoetuse puhul emaslooma tüübi ja toetuse liigi kaupa;

b) hiljemalt asjaomase aasta 15. oktoobriks kindlaks määratud kogupindala määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 79 sätestatud valgurikaste taimede toetuse puhul;

c) hiljemalt järgmise aasta 31. jaanuariks:

   i) vähendamise koefitsiendi arvutamiseks kasutatav kindlaksmääratud kogupindala järgmistel juhtudel:

      — määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 73 sätestatud riisi eritoetus, esitatuna eraldi, baaskülvipindade ning baaskülvipindade osade kaupa;

      — määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 82 sätestatud pähklite pindalatoetus, esitatuna pähklipuuliikide kaupa;

      — määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 88 sätestatud puuvilla eritoetus;

      — määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 122 sätestatud ühtse pindalatoetuse kava;

   ii) nende isasveiste koguarv, kelle kohta on esitatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 110 sätestatud eritoetuse taotlus, eristatuna eraldi vanuseklassi ja loomatüüpide kaupa (pullid või härjad);

▼B

iii) nende lehmade koguarv, kelle kohta on esitatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 111 sätestatud ammlehmatoetuse taotlus, eristatuna eraldi kõnealuse määruse artikli 111 lõike 2 punktides a ja b osutatud kavade kaupa;

d) hiljemalt järgmise aasta 1. märtsiks selliste loomade koguarv, kelle kohta on esitatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 116 sätestatud tapatoetuse taotlus, koos märkega, kas loomad on tapetud või eksporditud, eristatuna eraldi loomatüübi kaupa (vasikad, täiskasvanud loomad);

e) hiljemalt järgmise aasta 31. juuliks üldkogus, mille kohta on toetus tegelikult välja makstud määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 87 sätestatud seemnetoetuse puhul, määruse (EÜ) nr 73/2009 XIII lisas loetletud seemneliikide kaupa.

2. Lõikes 1 sätestatud teadetes väljendatakse pindalad hektarites kahe kümnendkoha täpsusega; kogused väljendatakse tonnides kolme kümnendkoha täpsusega.

3. Kui lõike 1 alusel edastatav teave muutub, eriti eelmiste andmete kontrollimise või paranduste tulemusena, teatatakse ajakohastamisest komisjonile ühe kuu jooksul pärast muudatuse tegemist.

II JAOTIS

ERIEESKIRJAD MÄÄRUSE (EÜ) NR 73/2009 IV JAOTISE SUHTES

1. PEATÜKK

Üldsätted

Artikkel 5

Miinimumpindala, külvi ja harimist käsitlevad erinõuded

1. Artikli 1 lõike 1 punktides a, c, e ja g osutatud riisi eritoetust, valgurikaste taimede toetust, seemnetoetust, puu- ja köögiviljatoetusi eraldatakse iga põllukultuuri puhul ainult põllumaadele, mille kohta on esitatud toetuse taotlus vähemalt 0,3 hektarile. Lisaks sellele ületab iga haritav maatükk liikmesriigi poolt kindlaks määratud miinimumsuuruse olenemata määruse (EÜ) nr1122/2009 artikli 13 lõikes 9 sätestatud ulatusest.

Malta puhul eraldatakse artikli 1 lõike 1 punktides a, c, e ja g nimetatud otsetoetused iga põllukultuuri puhul ainult põllumaadele, mille kohta on esitatud taotlus vähemalt 0,1 hektarile, kui iga haritav maatükk ületab liikmesriigi poolt kindlaks määratud miinimumsuuruse määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 13 lõikes 9 sätestatud ulatuses.

▼M1

Kreeka ja Küprose puhul eraldatakse artikli 1 lõike 1 punktis g osutatud puu- ja köögivilja üleminekutoetused iga põllukultuuri osas ainult põllumaadele, mille kohta on esitatud taotlus vähemalt 0,1 hektarile, kui

▼M1

iga haritav maatükk ületab liikmesriigi poolt kindlaks määratud miinimumsuuruse määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 13 lõikes 9 sätestatud ulatuses.

▼B

Bulgaaria, Läti, Ungari ja Poola puhul eraldatakse artikli 1 lõike 1 punktis g osutatud üleminekuperioodil kohaldatav marjasektori toetus iga põllukultuuri puhul ainult põllumaadele, mille kohta on esitatud taotlus vähemalt 0,1 hektarile, kui iga haritav maatükk ületab liikmesriigi poolt kindlaks määratud miinimumsuuruse määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 13 lõikes 9 sätestatud ulatuses.

2. Artikli 1 lõike 1 punktis d osutatud pindalatoetuse saamise tingimuseks peab maatüki suurus olema vähemalt 0,10 hektarit. Liikmesriigid võivad siiski objektiivsete kriteeriumide alusel kehtestada suurema minimaalse maatüki suuruse, arvestades asjaomaste maatükkide iseärasusi.

3. Artikli 1 lõike 1 punktides a, c ja g osutatud riisi eritoetust, valgurikaste taimede toetust ning puu- ja köögiviljatoetusi eraldatakse ainult põllumaadele, mis on tervenisti täis külvatud või istutatud ning millel on kasutatud kõiki tavalisi agrotehnilisi võtteid vastavalt kohalikele normidele.

Artikkel 6

Vähendamiste koefitsiendid

Pindala vähendamise koefitsient määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 76, artikli 81 lõikes 2 ja artiklis 84 osutatud juhtudel kehtestatakse enne põllumajandustootjatele toetuse maksmist ja hiljemalt järgmise aasta 31. jaanuariks käesoleva määruse artikli 4 lõike 1 punktide b ja c kohaselt edastatud andmete alusel.

2. PEATÜKK

Riisi eritoetus

Artikkel 7

Külvikuupäevad

Riisi eritoetuse taotlemiseks tuleb deklareeritud maadele külvata hiljemalt

a) 30. juunil enne kõnealuse saagi koristust Prantsusmaal, Itaalias, Portugalis ja Hispaanias;

b) 31. mail teistes määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 74 lõikes 2 nimetatud tootvates liikmesriikides.

Artikkel 8

Vähendamise koefitsient

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 76 nimetatud riisi eritoetuse vähendamise koefitsient arvutatakse käesoleva määruse I lisa kohaselt.

▼B

Artikkel 9

Teatamine

Liikmesriigid võivad igal aastal läbi vaadata määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 75 kehtestatud baaskülvipinna või külvipindade osade jaotuse ning objektiivsed kriteeriumid, mille alusel need jaotused on tehtud. Nad edastavad vastava teabe komisjonile hiljemalt 15. maiks enne kõnealust saagikoristust.

3. PEATÜKK

Tärklisekartuli kasvatajate toetus

Artikkel 10

Kõlblikkuskriteeriumid

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 77 sätestatud tärklisekartuli toetust makstakse kartuli eest, mille kohta on sõlmitud komisjoni määruse (EÜ) nr 571/2009 ([1]) artiklis 3 sätestatud külvieelne leping kartuli netokaalu alusel, mis määratakse ühega komisjoni määruse (EÜ) nr 2235/2003 ([2]) I lisas kirjeldatud meetoditest, ning tarnitud kartuli tärklisesisalduse alusel vastavalt kõnealuse määruse II lisas kehtestatud määradele.

Tärklisekartuli toetust ei maksta kartuli eest, mille tärklisesisaldus on alla 13 %, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse määruse (EÜ) nr 571/2009 artikli 5 lõike 3 teist lõiku.

Artikkel 11

Miinimumhind

Tärklisekartuli toetuse maksmise aluseks on nõue, et esitatakse tõend selle kohta, et vabrikusse tarnimise etapis ei ole makstud määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 95a lõikes 2 nimetatud hinnast madalamat hinda vastavalt määruse (EÜ) nr 2235/2003 II lisas kehtestatud tasumääradele.

Kohaldatakse määruse (EÜ) nr 571/2009 artikli 10 lõiget 2.

Artikkel 12

Toetuste maksmine

1. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 29 kohaldamist, maksab tärklisekartuli toetust liikmesriik, kelle territooriumil asub kartuleid kartulitärklisetööstusele tarniv põllumajandusettevõte, iga põllumajandustootja kohta siis, kui kõik põllumajandustootja poolt turustusaastal toodetud kogused on tarnitud tärklisetööstusele nelja kuu jooksul alates käesoleva määruse artiklis 11 osutatud tõendi esitamise kuupäevast, ning kui on täidetud käesoleva määruse artiklis 10 osutatud tingimused.

([1]) ELT L 171, 1.7.2009, lk 6.
([2]) ELT L 339, 24.12.2003, lk 36.

▼B

2. Alates turustusaasta 1. detsembrist võivad liikmesriigid teha ettemakseid antud turustusaasta jooksul põllumajandustootja poolt tärklisetööstusele tarnitud tärklisekartuli erinevate koguste põhjal. Ettemakseid tehakse tarnitud tärklisekartuli koguse eest, mille kohta on esitatud artiklis 11 osutatud tõend ja on täidetud artiklis 10 sätestatud tingimused.

4. PEATÜKK

Valgurikaste taimede toetus

Artikkel 13

Maguslupiin

Määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 3. jaos sätestatud valgurikaste taimede toetuse kohaldamisel tähendab mõiste „maguslupiinid" neid lupiinisorte, mille seemned ei sisalda üle 5 % mõruseemneid. Mõruseemnesisaldus arvutatakse vastavalt käesoleva määruse II lisas toodud katsele.

Artikkel 14

Teravilja ja valgurikaste taimede segu

Piirkondades, kus valgurikkaid taimi külvatakse traditsiooniliselt koos teraviljaga, makstakse valgurikaste taimede toetust taotlejale juhul, kui ta suudab asjaomase liikmesriigi pädevatele asutustele usutavalt tõendada, et valgurikkad taimed on selles segus ülekaalus.

5. PEATÜKK

Pähklite pindalatoetus

Artikkel 15

Ühenduse toetuse maksmise tingimused

1. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 82 sätestatud pindalatoetuse saamise tingimustele vastavad ainult need põllumajanduslikud maatükid, kuhu on istutatud pähklipuud, mis vastavad käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 osutatud tingimustele määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 11 lõikes 2 sätestatud kuupäeval.

Kui on tegemist maatükiga, kus kasvatatakse eri sorti pähklipuid ning toetus on diferentseeritud sõltuvalt sortidest, on abi saamise tingimuseks käesoleva artikli lõikega 2 kehtestatud puude väikseim arv hektari kohta vähemalt ühe pähklisordi puhul.

2. Pähklipuude arv hektari kohta ei tohi olla väiksem kui

i) 125 sarapuud;

ii) 50 mandlipuud;

▼B

iii) 50 Kreeka pähkli puud;

iv) 50 pistaatsiapähkli puud;

v) 30 jaanikauna puud.

Liikmesriigid võivad siiski objektiivsete kriteeriumide alusel kehtestada suurema minimaalse puude tiheduse, arvestades asjaomaste toodete iseärasusi.

3. Lõike 1 teises lõigus osutatud juhtudel vastab antava abi määr abi selle sordi määrale, mis vastab abikõlblikkuse tingimustele ning mille puhul on abi kõige suurem.

Artikkel 16

Riikliku toetuse saamise tingimused

Käesoleva määruse artiklit 15 kohaldatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklites 86 ja 120 sätestatud riikliku toetuse suhtes.

Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 86 kohaldamist, võib liikmesriik kehtestada täiendavaid kriteeriume toetuse saamiseks, tingimusel et need kriteeriumid on kooskõlas toetuskava keskkonda ja maa-elu puudutavate ning sotsiaalsete ja majanduslike eesmärkidega ega tekita põllumajandustootjate vahel diskrimineerimist. Liikmesriigid määravad kindlaks vajalikud abinõud selle kontrollimiseks, et põllumajandustootjad neid kriteeriume täidavad.

Artikkel 17

Teavitamine

1. Liikmesriigid teavitavad komisjoni igal juhul enne liikmesriikide vastavalt määruse (EÜ) nr 1122/2009 artiklile 11 kehtestatud abitaotluste esitamise lõppkuupäeva ning hiljemalt

a) 31. märtsiks: millised on käesoleva määruse artikli 15 lõikes 2 osutatud kõrgemad puude tiheduse tasemed ning käesoleva määruse artiklis 16 nimetatud täiendavad kriteeriumid;

b) 15. maiks: kui liikmesriik diferentseerib toetust vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 82 lõikele 2, milline on pindalatoetuse tase toote kohta ja/või muudetud siseriikliku tagatud pindala kohta.

2. Kõik muudatused komisjonile lõike 1 kohaselt edastatavas teabes kehtivad järgmise aasta kohta ning asjaomane liikmesriik peab need viivitamatult edastama komisjonile koos objektiivsete kriteeriumidega, mis põhjendavad mis tahes sellist muudatust.

▼B

6. PEATÜKK

Seemnetoetus

Artikkel 18

Seemne sertifitseerimine

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 87 sätestatud seemnetoetust eraldatakse direktiivides 66/401/EMÜ, 66/402/EMÜ ja 2002/57/EÜ määratletud ning nimetatud direktiivides osutatud nõuetele ja tingimustele vastava eliitseemne ja ametlikult sertifitseeritud seemne tootmise eest vastavalt käesoleva määruse artiklitele 19–23.

Artikkel 19

Seemne tootmine

1. Seeme on toodetud

a) seemnetootmisettevõtte või sordiaretaja ja seemnekasvataja vahel sõlmitud seemnekasvatust käsitleva lepingu alusel;

b) otse seemnetootmisettevõtte või sordiaretaja poolt; sellist tootmist tõendatakse seemnekasvatust käsitleva deklaratsiooniga.

2. Lõikes 1 osutatud seemnetootmisettevõtted ja sordiaretajad on liikmesriigi poolt heaks kiidetud või registreeritud. Liikmesriigi heakskiit või registreerimine kehtib kogu ühenduses.

3. Seemnetootmisettevõte või sordiaretaja, kes kasvatab seemet või laseb seemet kasvatada teises liikmesriigis kui see, kus ta on heaks kiidetud või registreeritud vastavalt lõikele 2, peab nõudmise korral edastama kõnealusele teisele liikmesriigile abi saamise õiguse kontrollimiseks vajaliku teabe.

Artikkel 20

Abikõlblikud territooriumid

Iga liikmesriik annab toetust ainult seemne puhul, mis on koristatud tema territooriumil selle kalendriaasta jooksul, millal algab turustusaasta, milleks toetus on määratud.

Toetust antakse kõikidele seemnekasvatajatele tingimustel, mis tagavad toetusesaajate võrdse kohtlemise sõltumata nende asukohast ühenduses.

Artikkel 21

Seemne turustamine

Toetust antakse ainult juhul, kui toetuse taotleja on hiljemalt koristusaastale järgneva aasta 15. juuniks seemne külvamiseks turustanud.

▼B

„Turustamine” tähendab kauba kättesaadavana või laos hoidmist, müügiks väljapanekut või müügiks pakkumist, müüki või tarnimist teisele isikule.

Artikkel 22

Ettemaksed

Liikmesriigid võivad teha ettemakseid seemnekasvatajatele alates selle aasta 1. detsembrist, mille jaoks toetust antakse. Need maksed peavad olema proportsionaalsed juba turustatud külviseemnekogustega artikli 21 tähenduses, tingimusel et kõik käesoleva peatüki tingimused on täidetud.

Artikkel 23

Kanepisordid

Abikõlblikud on määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 87 lõike 4 kohaselt kanepi (*Cannabis sativa* L.) sellised sordid, millele on osutatud määruse (EÜ) nr 1120/2009 artiklis 10.

7. PEATÜKK

Puuvilla eritoetus

Artikkel 24

Puuvillatootmise põllumajandusmaade heakskiitmine

Liikmesriigid kehtestavad objektiivsed kriteeriumid, mille alusel kiidetakse põllumajandusmaad heaks määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 88 sätestatud puuvilla eritoetuse saamiseks.

Kriteeriumid põhinevad ühel või mitmel järgmistest elementidest:

a) tegemist on selliste piirkondade põllumajandusega, kus puuvillatootmine on peamine põllukultuur;

b) kõnealuste piirkondade mulla- ja kliimatingimused;

c) niisutussüsteem;

d) keskkonda säästvamate rotatsioonisüsteemide ja viljelustehnikate kasutamine.

Artikkel 25

Külvisortide heakskiitmine

Liikmesriigid kinnitavad ühtses põllukultuuride sordilehes registreeritud sordid, mis on kohandatud turu vajadustele.

Artikkel 26

Abikõlblikkuse tingimused

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 89 lõikes 1 osutatud aladele külvatakse seemned nii, et saavutatakse minimaalne taimede tihedus, mille kehtestab liikmesriik vastavalt mulla- ja kliimatingimustele ning vajaduse korral piirkondlikele iseärasustele.

▼B

Artikkel 27

Agronoomiatavad

Liikmesriikidel on lubatud kehtestada erieeskirjad agronoomiatavade kohta, mis on vajalikud põllukultuuride hooldamiseks ja saagikoristuseks normaalsetes kasvutingimustes.

Artikkel 28

Tootmisharudevaheliste organisatsioonide heakskiitmine

1. Igal aastal enne 31. detsembrit kiidavad liikmesriigid heaks järgmise aasta külviperioodiks iga puuvillatootmisega tegeleva tootmisharudevahelise organisatsiooni, kes seda taotleb ja kes vastab järgmistele tingimustele:

a) tema hõlmatav kogupindala ületab liikmesriigi kehtestatud vähemalt 4 000 ha piiri ja vastab artiklis 24 osutatud heakskiidukriteeriumidele ning seal on vähemalt üks toorpuuvillatehas;

b) ta on kooskõlas siseriiklike ja ühenduse õigusaktidega vastu võtnud töökorra, mis käsitleb eelkõige liitumistingimusi ja osamakseid.

2. Kui leitakse, et heaks kiidetud tootmisharudevaheline organisatsioon ei järgi lõikes 1 sätestatud heakskiitmiskriteeriume, tühistab liikmesriik heakskiidu, kui asjaomaste kriteeriumide järgimata jätmist ei heastata mõistliku aja jooksul. Kui on kavas heakskiit tühistada, teatab liikmesriik oma kavatsusest ja tühistamise põhjustest tootmisharudevahelisele organisatsioonile. Liikmesriik võimaldab tootmisharudevahelisel organisatsioonil esitada oma märkused kindlaks määratud aja jooksul. Tühistamise korral sätestavad liikmesriigid asjakohaste sanktsioonide rakendamise.

Põllumajandustootjad, kes on sellise heakskiidetud tootmisharudevahelise organisatsiooni liikmed, mille heakskiit on vastavalt esimesele lõigule tühistatud, kaotavad oma õiguse määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 92 lõikes 2 sätestatud toetuse suurendamisele.

Artikkel 29

Tootjate kohustused

1. Üks tootja ei või kuuluda mitmesse tootmisharudevahelisse organisatsiooni.

2. Tootmisharudevahelise organisatsiooni liikmeks olev tootja on kohustatud tarnima toodetavat puuvilla samasse organisatsiooni kuuluvale toorpuuvillatehasele.

3. Tootjate kuulumine akrediteeritud tootmisharudevahelisse organisatsiooni peab olema vabatahtliku liitumise tulemus.

Artikkel 30

Teatamine tootjatele

1. Liikmesriigid teatavad puuvilla tootvatele põllumajandustootjatele enne asjaomase aasta 31. jaanuari järgmist:

a) tunnustatud sordid; artikli 25 kohaselt pärast kõnealust kuupäeva tunnustatud sordid tuleb põllumajandustootjatele siiski teatavaks teha enne sama aasta 15. märtsi;

▼B

b) põllumajandusmaade heakskiitmise kriteeriumid;

c) artiklis 26 osutatud puuvillataimede minimaalne tihedus;

d) nõutavad agronoomiatavad.

2. Sordi tunnustamise tühistamise korral teavitavad liikmesriigid sellest põllumajandustootjaid seoses järgmise aasta külviperioodiga hiljemalt 31. jaanuariks.

8. PEATÜKK

Puu- ja köögivilja üleminekutoetused ning marjade üleminekutoetus

Artikkel 31

Mõisted

Käesolevas peatükis kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „taotleja" – mis tahes põllumajandustootja, kes harib määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklites 96 ja 98 osutatud maad kõnealustes artiklites sätestatud toetuste saamiseks;

b) „toetus" – määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 96 sätestatud puu- ja köögivilja üleminekutoetus või kõnealuse määruse artiklis 98 sätestatud marjade üleminekutoetus;

c) „esmatöötleja" – määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklites 96 ja 98 osutatud põllumajandustoorme mis tahes kasutaja, kes kohustub seda esmaselt töötlema ühe või mitme määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 1 lõike 1 punktis j loetletud toote saamiseks;

d) „kokkuostja" – mis tahes isik, kes sõlmib punkti a tähenduses taotlejaga lepingu ning ostab omal kulul vähemalt ühte toodetest, millele on osutatud vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 54 lõike 2 neljandas lõigus või artikli 98 lõikes 1;

e) „tunnustatud tootjaorganisatsioon" – mis tahes juriidiline isik või juriidilise isiku selgelt määratletud osa, mis vastab määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 122, artikli 125a lõike 1 ja artikli 125b lõike 1 punkti a nõuetele ning mida on tunnustanud asjaomane liikmesriik vastavalt kõnealuse määruse artiklile 125b, samuti tootjaorganisatsioonid kõnealuse määruse artiklite 125e ja 103a tähenduses.

Artikkel 32

Leping

1. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 97 lõikega 4 ette nähtud võimaluse kohaldamist liikmesriikide poolt, sõlmitakse kõnealuse määruse artikli 97 lõikes 3 ja artikli 98 lõikes 2 osutatud töötlemisleping ühelt poolt artikli 33 tähenduses heakskiidetud esmatöötleja ja teiselt poolt taotleja või teda artikli 33 tähenduses esindava tunnustatud tootjaorganisatsiooni või heakskiidetud kokkuostja vahel.

▼B

Kui tunnustatud tootjaorganisatsioon tegutseb ka heakskiidetud esmatöötlejana, võib leping olla tarnekohustuse vormis.

2. Lepingus või tarnekohustuses tuleb täpsustada vähemalt järgmist:

a) lepinguosaliste või tarnekohustuse võtjate nimed ja aadressid;

b) asjaomased liigid ning iga liigi all olev pindala;

c) vajaduse korral taotleja kinnitus selle kohta, et ta tarnib esmatöötlejale koristatud üldkoguse või liikmesriikide määratud miinimumkogused.

Kui leping on sõlmitud heakskiidetud esmatöötleja ja tunnustatud tootjaorganisatsiooni või taotlejat esindava heakskiidetud kokkuostja vahel, tuleb lepingus täpsustada nii asjaomaste taotlejate punktis a osutatud nimed ja aadressid kui ka iga taotleja kohta punktis b osutatud liigid ning liikide all olev pindala.

Artikkel 33

Esmatöötlejate ja kokkuostjate heakskiitmine

1. Käesoleva peatüki kohaldamisel võtavad liikmesriigid kasutusele nende territooriumil tegutsevate esmatöötlejate ja kokkuostjate heakskiitmise süsteemi. Liikmesriigid sätestavad eelkõige heakskiitmise tingimused, tagades vähemalt järgmist:

a) heakskiidetud esmatöötlejad ja kokkuostjad on haldussuutlikud artiklis 32 osutatud lepinguid haldama;

b) heakskiidetud esmatöötlejatel on olemas piisav tootmisvõimsus.

2. Liikmesriigid kehtestavad heakskiitmise kontrolli menetluse.

3. Määruste (EÜ) nr 2201/96, ([1]) (EÜ) nr 2202/96 ([2]) ning (EÜ) nr 1234/2007 kohaselt antud heakskiitmised jäävad käesoleva peatüki kohaldamisel kehtima.

4. Kui leitakse, et heakskiidetud esmatöötleja või kokkuostja ei täida käesolevas peatükis sätestatud kohustusi või käesoleva peatüki alusel vastu võetud riiklikke sätteid, või kui heakskiidetud esmatöötleja või kokkuostja ei võimalda või ei hõlbusta pädevate asutuste määruse (EÜ) nr 1122/2009 kohaselt tehtavaid kontrolle, määravad liikmesriigid asjakohased karistused. Karistuse määr arvutatakse rikkumise tõsidust silmas pidades.

5. Liikmesriigid avaldavad heakskiidetud esmatöötlejate ja kokkuostjate loetelu vähemalt kaks kuud enne määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 11 lõike 2 või artikli 13 lõike 6 kohaselt kindlaks määratud kuupäeva.

([1]) EÜT L 297, 21.11.1996, lk 29.
([2]) EÜT L 297, 21.11.1996, lk 49.

▼B

Artikkel 34

Puu- ja köögivilja üleminekutoetuste abimäär

1. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 97 lõike 1 kohaldamisel ning enne selle aasta 15. märtsi, mille kohta toetust taotletakse, määravad liikmesriigid kindlaks ning avaldavad üldsusele soovitusliku toetussumma hektari kohta.

2. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 97 lõigete 1 ja 2 kohaldamisel määravad liikmesriigid määratletud pindala alusel kindlaks lõpliku toetussumma hektari kohta.

9. PEATÜKK

Lamba- ja kitselihasektori toetused

1. jagu

Taotlused ja maksed

Artikkel 35

Taotlused ja loomapidamisaeg

1. Lisaks määruse (EÜ) nr 73/2009 II jaotise 4. peatükis sätestatud ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi nõuetele („ühtne süsteem”) peavad põllumajandustootjad ute- ja kitsetoetuste ja lisatoetuste taotlustes märkima, kas nad turustavad selle aasta jooksul, mille kohta toetust taotletakse, lambapiima või lambapiimatooteid.

2. Ute- ja kitsetoetuse ning lisatoetuste taotlused esitatakse pädevale asutusele asjaomase liikmesriigi kindlaks määratud ajavahemikul, mis algab kõige varem 1. novembril enne selle aasta algust ja lõpeb hiljemalt 30. aprillil pärast selle aasta algust, mille kohta taotlused esitatakse.

3. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 103 lõikes 1 osutatud loomapidamisaeg, mille jooksul põllumajandustootja kohustub oma põllumajandusettevõttes pidama sellist arvu uttesid ja/või emaskitsi („loomapidamisaeg”), mille suhtes on taotletud toetust, on 100 päeva alates lõikes 2 osutatud taotluste esitamise ajavahemiku viimasele päevale järgnevast esimesest päevast.

Artikkel 36

Kitsetoetuse saamise tingimustele vastavad piirkonnad

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 101 lõikes 2 osutatud kriteeriumidele vastavad käesoleva määruse III lisas loetletud piirkonnad.

Liikmesriigid kontrollivad siiski korrapäraselt, kas kõik nende territooriumil asuvad ja III lisas loetletud piirkonnad jätkavad nimetatud kriteeriumidele vastamist. Nimetatud kontrollimise tulemuste alusel teatavad

▼B

liikmesriigid komisjonile III lisasse muudatuste tegemise vajadusest enne muudatuste kohaldamise aastale eelneva aasta 31. juulit. Teatises on eelkõige näidatud III lisas loetletud alad või nende osad, mis ei vasta enam määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 101 lõikes 2 osutatud kriteeriumidele, ning nendele kriteeriumidele tegelikult vastavad alad, mis ei ole veel käesoleva määruse III lisas loetletud. Võimalike uute alade puhul teatab liikmesriik komisjonile nende esitamise üksikasjalikud põhjendused.

Artikkel 37

Lisatoetuse taotlus ning kitsetoetuse taotlus

1. Lisatoetuse või kitsetoetuse saamiseks peab põllumajandustootja, kelle põllumajandusettevõtte põllumajandusmaast asub vähemalt 50 %, kuid alla 100 % määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 102 lõikes 1 osutatud piirkondades või käesoleva määruse III lisas loetletud piirkondades, esitama deklaratsiooni või deklaratsioonid, millele on märgitud põllumajandustootja maade asukoht, vastavalt käesoleva artikli lõigetele 2 ja 3.

2. Põllumajandustootja, kes peab igal aastal esitama deklaratsiooni oma põllumajandusettevõtte põllumajanduslike kõlvikute üldpindala kohta määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 19 lõikes 1 sätestatud pindalatoetuse taotluse vormis, märgib kõnealusesse deklaratsiooni need põllumajanduslikud maatükid, mis asuvad vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 102 lõikes 1 või käesoleva määruse III lisas loetletud piirkondades.

Põllumajandustootja, kes ei pea esitama esimeses lõigus osutatud deklaratsiooni, esitab igal aastal erideklaratsiooni, kasutades vajaduse korral ühtse süsteemiga ette nähtud põllumajanduslike maatükkide identifitseerimise süsteemi.

Põllumajandustootja märgib kõnealusesse erideklaratsiooni kogu selle maa asukoha ja pindala, mida ta mis tahes korra alusel omab, rendib või kasutab, ning teatab üksikasjad põllumajanduslike maatükkide kohta, mis asuvad kas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 102 lõikes 1 või käesoleva määruse III lisas loetletud piirkondades. Liikmesriigid võivad ette näha, et ute- ja/või kitsetoetuse taotlusele tuleb lisada erideklaratsioon. Liikmesriigid võivad ka ette näha, et erideklaratsioon esitatakse ühtse toetuse taotluse vormis.

3. Pädev riigiasutus võib nõuda kinnisasja omandiõigust kinnitavat dokumenti, rendilepingut või põllumajandustootjate kirjalikku kokkulepet ning vajaduse korral tõendit kohalikult või piirkondlikult asutuselt, kes on andnud põllumajandusmaa asjaomase põllumajandustootja kasutusse. Tõendis märgitakse põllumajandustootja kasutusse antud maa pindala ning vastavalt kas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 102 lõikes 1 või käesoleva määruse III lisas loetletud piirkondades asuvad maatükid.

▼B

Artikkel 38

Rändkarjatamisega tegelevad põllumajandustootjad

1. Põllumajandustootjad, kelle põllumajandusettevõtete registreeritud aadressid on ühes määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 102 lõike 2 punktis b osutatud geograafilistest piirkondadest ja kes soovivad saada lisatoetust, peavad lisatoetuse taotluses märkima

a) koha või kohad, kus jooksval aastal toimub rändkarjatamine;

b) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 102 lõike 2 punktis a osutatud ja jooksvaks aastaks ette nähtud vähemalt 90päevase ajavahemiku.

2. Lõikes 1 nimetatud põllumajandustootjate lisatoetuse taotlustega peavad kaasas olema dokumendid, mis tõendavad rändkarjatamise tegelikku toimumist kahe eelnenud aasta jooksul, välja arvatud vääramatu jõu või nõuetekohaselt põhjendatud kariloomadega seotud põllumajandustootjast sõltumatute asjaolude korral, ja eelkõige rändkarjatamise koha kohaliku või piirkondliku ametiasutuse tõend, millega kinnitatakse, et rändkarjatamine on tegelikult kestnud vähemalt 90 päeva järjest.

Liikmesriigid tagavad taotluste halduskontrolliga, et toetuse taotluses märgitud rändkarjatamise koht asub tõepoolest määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 102 lõikes 1 osutatud piirkonnas.

Artikkel 39

Toetuste maksmine

1. Põllumajandustootjale makstakse toetusi tema põllumajandusettevõttes kogu artikli 35 lõikes 3 osutatud loomapidamisaja jooksul peetud uttede ja/või emaskitsede arvu põhjal.

2. Toetust makstakse loomade eest, kes loomapidamisaja viimasel päeval vastavad määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 100 osutatud määratlustega ette nähtud tingimustele.

Artikkel 40

Lambapiima või lambapiimatooteid turustavate tootjate nimekiri

Iga aasta kohta koostavad liikmesriigid hiljemalt loomapidamisaja 30. päeval lambapiima ja lambapiimatooteid turustavate tootjate nimekirja artikli 35 lõikes 1 osutatud põllumajandustootjate deklaratsioonide alusel.

Liikmesriigid võtavad nimekirja koostamisel arvesse kontrollimiste tulemusi ja kõiki muid pädevale asutusele kättesaadavaid teabeallikaid,

▼B

eelkõige töötlejatelt või turustajatelt saadud teavet põllumajandustootjate turustatava(te) lambapiima või lambapiimatoodete kohta.

Artikkel 41

Teavitamine

Liikmesriigid teavitavad komisjoni hiljemalt iga aasta 31. oktoobriks kõikidest muudatustest määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 102 lõikes 2 ja käesoleva määruse artiklis 38 osutatud nende geograafiliste piirkondade nimekirjas, kus tegeldakse rändkarjatamisega.

2. jagu

Piirangud, reservid ja üleandmised

Artikkel 42

Tasuta saadud õigused

Kui põllumajandustootja on omandanud toetusõigused riiklikust reservist tasuta, ei ole tal lubatud oma õigusi kolme järgmise aasta jooksul üle anda või ajutiselt rentida, välja arvatud nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhtudel.

Artikkel 43

Õiguste kasutamine

1. Õigused saanud põllumajandustootja võib õigusi ise kasutada ja/või neid ajutiselt rentida teisele põllumajandustootjale.

2. Kui põllumajandustootja ei ole aasta jooksul kasutanud miinimumprotsenti oma õigustest, mis on sätestatud lõikes 4, antakse kasutamata jäänud osa üle riiklikku reservi, välja arvatud järgmistel juhtudel:

a) kui põllumajandustootjad, kellel on kuni 20 toetusõigust, ei ole kahel järjestikusel kalendriaastal kasutanud miinimumprotsenti oma õigustest, antakse üksnes viimasel kalendriaastal kasutamata jäänud osa üle riiklikku reservi;

b) kui põllumajandustootja osaleb komisjoni tunnustatud ekstensiivistamisprogrammis;

c) kui põllumajandustootja osaleb komisjoni tunnustatud ennetähtaegselt pensionile jäämise kavas, mille puhul õiguste üleandmine ega/või ajutine rentimine ei ole kohustuslik;

d) nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhtudel.

3. Õigusi on võimalik ajutiselt rentida ainult tervete aastate kaupa, kusjuures see peab hõlmama vähemalt artikli 44 lõikes 1 sätestatud miinimumarvu loomi. Iga ajutise rentimise perioodi lõpuks, mis ei tohi ületada kolme järjestikust aastat, saab põllumajandustootja, välja arvatud õiguste üleandmise korral, kõik õigused tagasi vähemalt kaheks järjestikuseks aastaks. Kui põllumajandustootja ei kasuta kummalgi

▼B

aastal ära vähemalt miinimumprotsenti lõikes 4 sätestatud õigustest, võtab liikmesriik, välja arvatud nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhtudel, põllumajandustootja poolt kasutamata jäänud õigused tagasi ja suunab need sama aasta riiklikku reservi.

Põllumajandustootjate jaoks, kes osalevad komisjoni tunnustatud ennetähtaegselt vanaduspensionile jäämise kavades, võivad liikmesriigid nimetatud kavade alusel toimuva ajutise rentimise kogukestust pikendada.

Põllumajandustootjatel, kes on kohustunud osalema ekstensiivistamisprogrammis vastavalt nõukogu määruse (EMÜ) nr 2078/92 ([1]) artikli 2 lõike 1 punktis c osutatud meetmele või vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1257/1999 ([2]) artiklitele 22 ja 23 või vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1698/2005 ([3]) artiklile 39, ei ole lubatud kogu osalemise jooksul oma õigusi ajutiselt rentida ega/või üle anda. Seda sätet ei kohaldata juhul, kui programm võimaldab õiguste üleandmist ja/või ajutist rentimist põllumajandustootjatele, kelle osalemine muus programmis kui käesolevas lõigus osutatus eeldab õiguste omandamist.

4. Toetusõigustest tuleb ära kasutada vähemalt 70 %.

Liikmesriigid võivad seda määra suurendada 100 protsendini. Liikmesriigid teatavad varem komisjonile protsendimäära, mida nad kavatsevad kohaldada.

Artikkel 44

Õiguste üleandmine ja ajutine rentimine

1. Liikmesriigid võivad oma tootmisstruktuuri alusel ette näha ilma põllumajandusettevõtte üleandmiseta osaliselt üleantavate toetusõiguste miinimumarvu. See miinimumarv ei tohi ületada kümmet toetusõigust.

2. Toetusõiguste üleandmine ja nende ajutine rentimine jõustub alles pärast seda, kui õigusi üle andev ja/või rentiv põllumajandustootja ning nimetatud õigused saav põllumajandustootja on neist liikmesriigi pädevatele ametiasutustele teatanud.

Selline teatamine toimub liikmesriigi määratud tähtaja jooksul kuni kuupäevani, mil kõnealuses liikmesriigis lõpeb toetuse taotlemise periood, välja arvatud juhul, kui õigused antakse üle pärimise kaudu. Sel juhul peab õigused saav põllumajandustootja esitama vajalikud dokumendid selle kohta, et ta on surnud põllumajandustootja õiguste pärija.

([1]) EÜT L 215, 30.7.1992, lk 85.
([2]) EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80.
([3]) ELT L 277, 21.10.2005, lk 1.

▼B

3. Õiguste üleandmise korral ilma põllumajandusettevõtte üleandmiseta ei tohi hüvituseta riiklikku reservi üleantavate õiguste arv mingil juhul olla väiksem kui üks.

Artikkel 45

Individuaalse ülemmäära muutmine

Toetusõiguste üleandmiseks või ajutiseks rentimiseks määravad liikmesriigid uue individuaalse ülemmäära ja teatavad asjaomastele põllumajandustootjatele hiljemalt 60 päeva jooksul pärast selle tähtaja viimast päeva, mille jooksul põllumajandustootja taotluse esitas, kui palju toetuse saamise õigusi neile on lubatud.

Esimest lõiku ei kohaldata juhul, kui õigused antakse üle pärimise kaudu artikli 44 lõike 2 teises lõigus osutatud tingimustel.

Artikkel 46

Põllumajandustootjad, kes ei ole kasutatava maa omanikud

Ainult riigi või ühisomanduses olevat maad kasutavad põllumajandustootjad, kes otsustavad lõpetada nimetatud maa kasutamise karjatamiseks ja kõik oma õigused üle anda mõnele teisele põllumajandustootjale, võrdsustatakse oma põllumajandusettevõtet müüvate või üle andvate põllumajandustootjatega. Kõigil teistel juhtudel võrdsustatakse need põllumajandustootjad ainult toetusõigust üle andvate põllumajandustootjatega.

Artikkel 47

Üleandmine riikliku reservi kaudu

Kui liikmesriigid on ette näinud, et õigused tuleb üle anda riikliku reservi kaudu, kohaldavad nad käesoleva jao sätetega analoogseid siseriiklikke õigusnorme. Sellistel juhtudel

a) võivad liikmesriigid ette näha ajutise rentimise riikliku reservi kaudu;

b) jõustub toetusõiguste punkti a alusel üleandmise või ajutise rentimise korral õiguste üleandmine reservi alles pärast liikmesriigi pädevate ametiasutuste teadet õigusi üle andvale ja/või rentivale põllumajandustootjale ja üleandmine reservist teisele põllumajandustootjale jõustub alles pärast ametiasutuste teadet sellele põllumajandustootjale.

Lisaks tagatakse esimeses lõigus osutatud siseriiklike õigusnormidega määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 105 lõike 2 teise lõiguga hõlmamata õiguste osa tasakaalustamine liikmesriigi maksega, mis vastab maksele, mis oleks tõenäoliselt tulenenud õiguste otsesest üleandmisest

▼B

põllumajandustootjate vahel, võttes eelkõige arvesse tootmissuunda asjaomases liikmesriigis. See makse võrdub maksega, mida nõutakse riiklikust reservist samaväärseid õigusi saavatelt põllumajandustootjatelt.

Artikkel 48

Individuaalsete piirangute arvutamine

Toetusõiguste individuaalsete piirangute esialgsel arvutamisel ja hilisemate kohanduste korral kasutatakse ainult täisarve.

Kui aritmeetiliste arvutuste lõpptulemus ei ole täisarv, kasutatakse lähimat täisarvu. Kui aga arvutuste tulemus jääb täpselt täisarvude vahele, kasutatakse suuremat täisarvu.

Artikkel 49

Teavitamine

1. Liikmesriigid teavitavad komisjoni igal aastal 31. detsembriks kõigist muudatustest määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 105 lõike 2 kohaselt riiklikku reservi tagastatavatest üleantud lisatoetusõigustest ning, kui see on kohaldatav, kõnealuse määruse artikli 105 lõike 3 kohaselt võetud meetmetest.

2. Liikmesriigid teavitavad komisjoni igal aastal 30. aprilliks järgmisest:

a) eelmisel aastal ilma hüvitiseta riiklikule reservile tagastatud selliste toetusõiguste arv, mille puhul õigused anti üle ilma põllumajandusettevõtte üleandmiseta;

b) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 106 lõikes 2 osutatud kasutamata toetusõiguste arv, mis on eelmisel aastal üle antud riiklikule reservile;

c) eelmisel aastal määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 106 lõike 3 alusel määratud toetusõiguste arv;

d) eelmisel aastal vähem soodsate piirkondade põllumajandustootjatele riiklikust reservist antud toetusõiguste arv.

10. PEATÜKK

Veise- ja vasikalihatoetused

1. jagu

Eritoetus

Artikkel 50

Taotlused

1. Lisaks ühtse süsteemi nõuetele peab iga määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 19 osutatud otsetoetuse taotlus käesolevas peatükis sätestatud eritoetuse saamiseks sisaldama järgmist:

a) loomade arvu vanuseklasside kaupa;

▼B

b) viidet taotlusega hõlmatud loomadega kaasas olevale passile või haldusdokumentidele.

2. Taotlusi võib esitada nende loomade kohta, kelle vanus artiklis 53 osutatud loomapidamisaja alguskuupäeval on järgmine:

a) pullid – vähemalt seitse kuud;

b) härjad:

i) esimese vanuseklassi puhul vähemalt seitse, kuid mitte üle 19 kuu;

ii) teise vanuseklassi puhul vähemalt 20 kuud.

Artikkel 51

Toetuse määramine

Loomade kohta, kes ei vasta eritoetuse saamise tingimustele määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 110 lõikes 4 nimetatud proportsionaalse vähendamise tõttu, ei saa enam samas vanuseklassis taotlust esitada ja toetus nende eest loetakse makstuks.

Artikkel 52

Loomapassid ja haldusdokumendid

1 Liikmesriigi pädevad asutused tagavad, et määruse (EÜ) nr 1760/2000 artiklis 6 osutatud loomapasside või määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 110 lõike 3 punktis b osutatud samaväärsete siseriiklike haldusdokumentide alusel antakse ainult üks toetus looma ja vanuseklassi kohta.

Vajaduse korral abistavad liikmesriigid üksteist selle eesmärgi saavutamisel.

2. Liikmesriigid võivad ette näha, et lõikes 1 osutatud siseriiklik haldusdokument esitatakse järgmises vormis:

a) iga loomaga kaasas olev dokument;

b) põllumajandustootja koostatud üldloend, milles on kõik haldusdokumendis nõutavad andmed, tingimusel et asjasse puutuvad loomad jäävad sama põllumajandustootja juurde alates esimese taotluse esitamisest kuni turuleviimiseni tapmise eesmärgil;

c) keskasutuste koostatud üldloend, milles on kõik haldusdokumendis nõutavad andmed, tingimusel et seda võimalust kasutav liikmesriik või liikmesriigi piirkond kontrollib kohapeal kõiki taotlusega hõlmatud loomi ja nende liikumist ning märgistab iga kontrollitud looma, kusjuures põllumajandustootjad peavad märgistamist võimaldama;

▼B

d) keskasutuse koostatud üldloend, milles on kõik haldusdokumendis nõutavad andmed, tingimusel et liikmesriik võtab vajalikke meetmeid tagamaks, et toetust ei määrata ühe vanuseklassi eest kaks korda, ning annab taotluse korral viivitamata informatsiooni iga looma eest määratud toetuste kohta.

3. Liikmesriigid, kes otsustavad ühte või mitut lõikes 2 osutatud võimalustest kasutada, teatavad sellest komisjonile õigel ajal, edastades ka asjakohased rakendussätted.

Artikkel 53

Loomapidamisaeg

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 110 lõike 3 punktis a osutatud loomapidamisaeg on kaks kuud alates taotluse esitamisele järgnevast päevast.

Liikmesriigid võivad siiski ette näha, et põllumajandustootja võib määrata loomapidamisajale teistsuguse algusaja, tingimusel et seda ei määrata hilisemaks kui kaks kuud pärast taotluse esitamist.

Artikkel 54

Piirkondlik ülemmäär

1. Kui määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 110 lõikes 4 osutatud proportsionaalse vähendamise tulemusel ei saada täisarvu toetuse saamiseks kõlblikke loomi, määratakse kümnendkoha eest vastav osa toetuse ühiksummast. Selleks võetakse arvesse ainult esimene kümnendkoht.

2. Kui liikmesriigid otsustavad määrata määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 109 punktis a osutatud muid piirkondi või oma territooriumil olevaid piirkondi muuta, teatavad nad sellest komisjonile enne asjaomase aasta 1. jaanuari ning esitavad piirkonna määratluse ja kehtestatava ülemmäära. Kõigist järgmistest muudatustest teatatakse komisjonile enne asjaomase aasta 1. jaanuari.

Artikkel 55

Loomade arvu piiramine põllumajandusettevõtte kohta

1. Kui liikmesriigid otsustavad määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 110 lõikes 1 osutatud põllumajandusettevõtte ja vanuseklassi kohta kehtestatud 90 karilooma suurust ülemmäära muuta või sellest erandeid teha, teatavad nad sellest komisjonile enne asjaomase kalendriaasta 1. jaanuari.

Kui liikmesriigid määravad põllumajandusettevõtte kohta kindlaks loomade miinimumarvu, millest väiksema puhul proportsionaalset vähendamist ei rakendata, teatavad nad sellest komisjonile enne asjaomase kalendriaasta 1. jaanuari.

▼B

2. Kõigist järgmistest muudatustest lõike 1 kohaldamisel teatatakse komisjonile enne asjaomase aasta 1. jaanuari.

Artikkel 56

Toetuse määramine loomade tapmisel

1. Liikmesriigid võivad määrata eritoetust loomade tapmisel

a) pullide puhul esimese vanuseklassi eest;

b) härgade puhul esimese või teise vanuseklassi eest või kahe vanuseklassi toetuste ühendamise teel.

2. Liikmesriigid, kes otsustavad anda lõikes 1 esitatud eritoetust, sätestavad toetuse andmise ka juhul, kui toetuskõlblikud loomad saadetakse teise liikmesriiki või eksporditakse kolmandasse riiki.

3. Kui liikmesriik otsustab vastavalt käesoleva artikli lõikele 1 anda eritoetust tapmisel, kohaldatakse toetuse andmise suhtes *mutatis mutandis* käesolevat jagu ning artiklit 77 ja artikli 78 lõikeid 1 ja 2.

4. Toetuse taotlus sisaldab lisaks artikli 78 lõikes 1 osutatud teabele andmeid selle kohta, kas toetust taotletakse pullide või härgade eest, ning sellele lisatakse dokument, mis sisaldab artikli 52 kohaldamiseks vajalikke üksikasju. See dokument on liikmesriigi valikul

a) loomapass või selle koopia, kui kasutatav passiliik koosneb mitmest eksemplarist;

b) loomapassi koopia, kui kasutatav passiliik koosneb ainult ühest eksemplarist, mis tuleb tagastada määruse (EÜ) nr 1760/2000 artiklis 6 osutatud pädevale asutusele; sel juhul astub liikmesriik samme tagamaks, et koopias sisalduv teave kattuks originaali andmetega;

c) siseriiklik haldusdokument, kui loomapass ei ole määruse (EÜ) nr 1760/2000 artiklis 6 sätestatud tingimustel kasutusel.

Liikmesriigid võivad siseriikliku haldusdokumendi kohaldamise ka peatada. Sel juhul võtavad nad asjakohased meetmed, et vältida toetuse kahekordset määramist samast vanuseklassist loomade eest, kellega kaubeldakse ühenduse piires.

Kui määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktis b osutatud elektroonilises andmebaasis on liikmesriiki veenvad andmed, mis tagavad, et ühe looma ja vanuseklassi eest määratakse ainult üks toetus, ei pea toetuse taotlusele lisama käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud dokumenti.

Kui liikmesriigid kasutavad artikli 78 lõike 2 esimeses lõigus osutatud võimalust, võtavad nad erandina käesoleva lõike esimesest lõigust ka vajalikud meetmed, et põllumajandustootja saaks kindlaks määrata need loomad, kelle eest ta eritoetust taotleb.

▼B

5. Pullide puhul tuleb tapatõendile märkida rümba kaal.

6. Looma saatmisel teise liikmesriiki tõendab saatja looma saatmist kinnitusega, milles on näidatud sihtliikmesriik.

Sel juhul sisaldab abitaotlus järgmist:

a) saatja nimi ja aadress (või vastav kood);

b) looma identifitseerimisnumber;

c) kinnitus, et loom on vähemalt üheksakuune.

Abitaotlused esitatakse enne looma ärasaatmist asjaomase liikmesriigi territooriumilt ning saatmistõend esitatakse kolme kuu jooksul pärast looma ärasaatmist asjaomase liikmesriigi territooriumilt.

Artikkel 57

Toetuse määramise süsteemi üksikasjad

1. Artikli 56 kohaldamisel ja erandina artiklist 53 makstakse toetust põllumajandustootjatele, kes on loomi pidanud vähemalt kahekuise loomapidamisaja jooksul, mis lõpeb vähem kui kuu aega enne nende tapmist või saatmist, või lõpeb vähem kui kaks kuud enne eksportimist.

Härgade puhul järgitakse toetuse maksmisel järgmisi eeskirju:

a) esimese vanuseklassi eest makstakse toetust ainult juhul, kui põllumajandustootja on vähemalt seitsme ja kõige rohkem 22 kuu vanust looma pidanud vähemalt kaks kuud;

b) teise vanuseklassi eest makstakse toetust ainult juhul, kui põllumajandustootja on vähemalt 20 kuu vanust looma pidanud vähemalt kaks kuud;

c) mõlema vanuseklassi eest korraga võib toetust maksta ainult juhul, kui põllumajandustootja on looma pidanud vähemalt neli kuud järjest vastavalt punktides a ja b sätestatud vanusepiirangutele;

d) teise vanuseklassi eest võib toetust maksta ainult juhul, kui loom toodi teisest liikmesriigist vähemalt 19 kuu vanuselt.

2. Rümba kaalu kehtestamisel võetakse aluseks rümp, mis vastab nõukogu määruse (EÜ) nr 1183/2006 ([1]) artiklis 2 esitatud nõuetele.

Kui rümba esitamise viis ei vasta kõnealusele määratlusele, kohaldatakse komisjoni määruse (EÜ) nr 1249/2008 ([2]) III lisas esitatud parandustegureid.

Kui loom tapetakse tapamajas, mille suhtes ei kohaldata ühenduses kehtivat täiskasvanud veiste rümpade liigitamise skaalat, võivad

([1]) ELT L 214, 4.8.2006, lk 1.
([2]) ELT L 337, 16.12.2008, lk 3.

▼B

liikmesriigid lubada kaalu määrata tapetava looma eluskaalu alusel. Kui tapetava looma eluskaal on vähemalt 340 kg, loetakse rümba kaaluks vähemalt 185 kg.

Artikkel 58

Teavitamine

Liikmesriigid teatavad enne asjassepuutuva kalendriaasta algust komisjonile oma otsusest või muutustest seoses artikli 56 ja asjakohaste menetluste kohaldamisega.

2. jagu

Ammlehmatoetus

Artikkel 59

Lihalehmad

Käesoleva määruse IV lisas nimetatud veisetõugude hulka kuuluvaid lehmi ei peeta määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 109 punkti d ja artikli 115 lõike 2 tähenduses lihalehmadeks.

Artikkel 60

Maksimaalne individuaalne piimakvoot

1. Kui liikmesriigid otsustavad määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 111 lõike 2 punktis b osutatud 120 000 kilogrammi suurust maksimaalset individuaalset piimakvooti muuta või sellest erandeid teha, teatavad nad sellest komisjonile enne asjaomase kalendriaasta 1. jaanuari.

2. Kõigist järgmistest muudatustest lõike 1 kohaldamisel teatatakse komisjonile enne asjaomase aasta 31. jaanuari.

Artikkel 61

Loomapidamisaeg

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 111 lõike 2 teises lõigus nimetatud kuuekuuline loomapidamisaeg algab järgmisel päeval pärast taotluse esitamist.

▼M3

Kui liikmesriik kasutab aga määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 16 lõike 3 teise lõiguga ettenähtud võimalust, määrab ta kindlaks kuupäeva, mil algab käesoleva artikli esimeses lõigus osutatud ajavahemik.

▼B

Artikkel 62

Taotlused

1. Ilma et see piiraks ühtse süsteemi nõudeid, kui otsetoetuse taotlus esitatakse vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklile 19, peab iga

▼B

määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 111 lõike 2 punktis b osutatud toetuse saamise taotlus sisaldama järgmist:

a) kinnitus, milles on näidatud individuaalne piimakvoot, mis kehtestatakse põllumajandustootjale 31. märtsil enne lisamaksukava 12kuulise rakendusaja algust asjaomasel kalendriaastal; kui kvoot pole taotluse esitamise päeval teada, tuleb sellest pädevale ametiasutusele esimesel võimalusel teatada;

b) põllumajandustootjapoolne kohustus mitte suurendada 12 kuu jooksul alates taotluse esitamise päevast oma individuaalkvooti üle määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 111 lõike 2 punktis b sätestatud ülemmäära.

Punkti b ei kohaldata, kui liikmesriik on ülemmäära tühistanud.

2. Kalendriaastas võib ammlehmatoetuse taotlusi esitada kokku kuuekuulise ajavahemiku jooksul, mille määrab liikmesriik.

Liikmesriigid võivad kõnealuseks üldiseks ajavahemikuks ette näha konkreetsed taotluste esitamise perioodid või tähtajad ning taotluste arvu, mida põllumajandustootjad võivad esitada toetuse ja kalendriaasta kohta.

▼M3

3. Kui liikmesriik kasutab määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 16 lõike 3 teise lõiguga ettenähtud võimalust, võib ammlehmatoetuse taotluse esitada osalemiskinnituse vormis, mis vastab ka käesoleva artikli lõike 1 esimese lõigu punktides a ja b sätestatud nõuetele. Liikmesriik võib otsustada, et asjaomase aasta kohta esitatud osalemiskinnitus kehtib ühe või mitu järgnevat aastat, tingimusel et selles esitatud teave on endiselt õige.

▼B

Artikkel 63

Keskmine piimaand

Keskmine piimaand arvutatakse V lisas sätestatud keskmiste piimaandide alusel. Piimaanni arvutamisel võivad liikmesriigid kasutada ka liikmesriikide tunnustatud dokumenti, mis tõendab põllumajandustootja piimakarja keskmist piimaandi.

Artikkel 64

Täiendavad riiklikud toetused

1. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 111 lõikes 5 sätestatud täiendavat riiklikku toetust ammlehmade eest võib määrata ainult põllumajandustootjale, kes saab samal kalendriaastal ammlehmatoetust.

Täiendav riiklik ammlehmatoetus määratakse ainult selleks toetuseks kõlblike loomade arvu piires, vajaduse korral pärast määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 115 lõike 1 teises lõigus sätestatud proportsionaalse vähendamise rakendamist.

▼B

2. Täiendavate ammlehmatoetuste määramiseks võivad liikmesriigid sätestada lisatingimusi. Enne lisatingimuste jõustumist teatavad liikmesriigid nendest õigel ajal komisjonile.

3. Komisjon otsustab hiljemalt iga kalendriaasta 31. augustiks, millised liikmesriigid on täitnud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 111 lõike 5 kolmandas lõigus sätestatud tingimused.

Artikkel 65

Individuaalne ülemmäär

Liikmesriigid määravad iga põllumajandustootja individuaalse ülemmäära määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 112 lõikes 1 sätestatud tingimustel.

Artikkel 66

Teavitamine

1. Liikmesriigid teavitavad komisjoni iga aasta 31. jaanuariks

a) kõikidest muudatustest määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 113 lõike 2 teises lõigus nimetatud vähendamises;

b) kõikidest kõnealuse määruse artikli 113 lõike 3 punkti a alusel võetud meetmete muudatustest, kui see on kohaldatav.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile teated hiljemalt iga kalendriaasta 31. juulil elektroonilisel teel vormidega, mis komisjon on teinud liikmesriikidele kättesaadavaks,

a) eelmisel kalendriaastal ilma põllumajandusettevõtte üleandmiseta üle antud toetusõiguste tulemusel riiklikku reservi hüvitiseta üle antud toetusõiguste arvust;

b) artikli 69 lõikes 2 osutatud kasutamata toetusõiguste arvust, mis on eelmisel kalendriaastal üle antud riiklikku reservi;

c) eelmisel kalendriaastal määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 114 lõike 3 alusel määratud toetusõiguste arvust.

Artikkel 67

Tasuta saadud õigused

Kui põllumajandustootja on saanud toetusõigused riiklikust reservist tasuta, ei ole tal lubatud oma õigusi kolme järgmise kalendriaasta jooksul üle anda ega/või ajutiselt rentida, välja arvatud nõuetekohaselt põhjendatud erijuhtudel.

▼B

Artikkel 68

Õiguste kasutamine

1. Õigused saanud põllumajandustootja võib õigusi kas ise kasutada ja/või need ajutiselt rentida mõnele teisele põllumajandustootjale.

2. Kui põllumajandustootja ei ole kalendriaastal kasutanud vähemalt miinimumprotsenti oma õigustest, mis on määratud vastavalt lõikele 4, antakse kasutamata jäänud osa üle riiklikku reservi, välja arvatud järgmistel juhtudel:

a) kui põllumajandustootja, kellel on maksimaalselt seitse toetusõigust, ei ole kahel järjestikusel kalendriaastal kasutanud vähemalt miinimumprotsenti oma õigustest, mis on määratud vastavalt lõikele 4, antakse viimasel kalendriaastal kasutamata jäänud osa üle riiklikku reservi;

b) põllumajandustootja osaleb komisjoni tunnustatud ekstensiivistamisprogrammis;

c) põllumajandustootja osaleb komisjoni tunnustatud ennetähtaegselt vanaduspensionile jäämise kavas, mille puhul õiguste üleandmine ega/või ajutine rentimine ei ole kohustuslik, või

d) nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhud.

3. Õigusi on võimalik ajutiselt rentida ainult tervete kalendriaastate kaupa, kusjuures hõlmata tuleb vähemalt artikli 69 lõikega 1 ette nähtud loomade miinimumarv. Iga ajutise rentimise perioodi lõpuks, mis ei tohi ületada kolme järjestikust aastat, saab põllumajandustootja, välja arvatud õiguste üleandmise korral, kõik õigused tagasi vähemalt kaheks järjestikuseks kalendriaastaks. Kui põllumajandustootja ei kasuta kummalgi aastal ära vähemalt miinimumprotsenti oma õigustest, mis on määratud vastavalt lõikele 4, võtab liikmesriik, välja arvatud nõuetekohaselt põhjendatud erijuhtudel, põllumajandustootja poolt kasutamata jäänud õigused igal aastal tagasi ja suunab need riiklikku reservi.

Nende põllumajandustootjate jaoks, kes osalevad komisjoni tunnustatud ennetähtaegselt vanaduspensionile jäämise kavades, võivad liikmesriigid nimetatud kavade alusel toimuvat ajutise rentimise kogukestust pikendada.

Põllumajandustootjatel, kes on kohustunud osalema ekstensiivistamisprogrammis vastavalt määruse (EMÜ) nr 2078/92 artikli 2 lõike 1 punktis c osutatud meetmele või ekstensiivistamisprogrammis vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklitele 22 ja 23 või ekstensiivistamisprogrammis vastavalt määruse (EÜ) nr 1698/2005 artiklile 39, ei ole lubatud kogu osalemise jooksul oma õigusi ajutiselt rentida ega/või üle anda. Käesolevat lõiku ei kohaldata siiski juhul, kui programm võimaldab õiguste üleandmist ja/või ajutist rentimist põllumajandustootjatele, kelle osalemine muus programmis lisaks käesolevas lõigus osutatule eeldab õiguste omandamist.

▼B

4. Toetusõigustest tuleb ära kasutada vähemalt 70 %. Liikmesriigid võivad seda miinimummäära suurendada 100 protsendini.

Liikmesriigid teatavad komisjonile varem protsendimäära, mida nad kavatsevad kohaldada.

Artikkel 69

Õiguste üleandmine ja ajutine rentimine

1. Liikmesriigid võivad oma tootmisstruktuuri alusel ette näha ilma põllumajandusettevõtte üleandmiseta osaliselt üle antavate toetusõiguste miinimumarvu. See arv ei tohi ületada viit toetusõigust.

2. Toetusõiguste üleandmine ja nende ajutine rentimine jõustub alles pärast seda, kui õigused üle andev ja/või rentiv põllumajandustootja ning nimetatud õigused saav põllumajandustootja on neist ühiselt liikmesriigi pädevatele asutustele teatanud.

Teatatakse liikmesriigi määratud tähtaja jooksul hiljemalt kuupäevaks, millal õigused saav põllumajandustootja esitab oma toetuse taotluse, välja arvatud juhul, kui õiguse antakse üle pärimise kaudu. Sel juhul peab õigused saav põllumajandustootja esitama asjakohased juriidilised dokumendid selle kohta, et ta on surnud põllumajandustootja õiguste pärija.

Artikkel 70

Individuaalülemmäära muutmine

Toetusõiguste üleandmiseks või ajutiseks rentimiseks määravad liikmesriigid uue individuaalse ülemmäära ja teatavad asjaomastele põllumajandustootjatele hiljemalt 60 päeva pärast selle tähtaja viimast päeva, mille jooksul põllumajandustootja taotluse esitas, kui palju toetusõigusi neile on lubatud.

Esimest lõiku ei kohaldata juhul, kui õigused antakse üle pärimise kaudu.

Artikkel 71

Põllumajandustootjad, kes ei ole kasutatava maa omanikud

Ainult riigi või ühisomandis olevat maad kasutavad põllumajandustootjad, kes otsustavad nimetatud maa kasutamise lõpetada ja kõik oma õigused mõnele teisele põllumajandustootjale üle anda, võrdsustatakse oma põllumajandusettevõtet müüvate või üle andvate põllumajandustootjatega. Kõigil teistel juhtudel võrdsustatakse need põllumajandustootjad ainult toetusõigust üle andvate põllumajandustootjatega.

▼B

Artikkel 72

Üleandmine riikliku reservi kaudu

Kui liikmesriigid on ette näinud, et õiguste üleandmine ilma põllumajandusettevõtte üleandmiseta peab toimuma riikliku reservi kaudu vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 113 lõike 3 punktile b, kohaldavad nad artiklites 69–71 sätestatud õigusaktidega samalaadseid siseriiklikke õigusakte. Lisaks kehtib sel juhul järgmine kord:

— liikmesriigid võivad ette näha, et õiguste ajutine rentimine peab toimuma riikliku reservi kaudu;

— toetusõiguste üleandmisel või ajutisel rentimisel esimese taande kohaldamise juhtudel jõustub õiguste üleandmine riiklikku reservi alles pärast seda, kui liikmesriigi pädevad asutused on neist õigusi üle andvatele ja/või rentivatele põllumajandustootjale teatanud, ning õiguste üleandmine riiklikust reservist mõnele teisele põllumajandustootjale alles pärast seda, kui need asutused on sellest asjaomasele põllumajandustootjale teatanud.

Lisaks tuleb niisuguste sätetega tagada, et liikmesriik tasub selle osa õiguste eest, mida ei ole nimetatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 113 lõike 2 teises lõigus ja mis vastab osale, mis oleks tõenäoliselt tulenenud õiguste otsesest üleandmisest põllumajandustootjate vahel, võttes eelkõige arvesse tootmise arengutendentse asjaomases liikmesriigis. See tasu võrdub tasuga, mida nõutakse riiklikust reservist samaväärseid õigusi saavatelt põllumajandustootjatelt.

Artikkel 73

Osalised õigused

1. Kui artiklite 65–72 alusel tehtud arvutuste tulemus pole täisarv, võetakse arvesse ainult esimene kümnendkoht.

2. Kui käesoleva jao sätete kohaldamise tulemuseks on põllumajandustootja või riikliku reservi osalised toetusõigused, liidetakse need osalised õigused kokku.

3. Osalise õiguse olemasolu korral on põllumajandustootjal õigus saada ainult vastav osa toetuse ühiksummast ning vajaduse korral artiklis 64 osutatud täiendavast siseriiklikust toetusest, kui see on kohaldatav.

Artikkel 74

Erikava mullikate kohta

1. Liikmesriigid, kes soovivad kasutada määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 115 lõikes 1 sätestatud võimalust, teatavad sellest komisjonile ning samal ajal teatavad komisjonile, kas kõnealuse määruse artikli 115 lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud.

▼B

Liikmesriigid esitavad nende poolt kindlaks määratud spetsiaalse siseriikliku ülemmäära, kui see on kohaldatav.

Komisjon peab otsustama, millised liikmesriigid vastavad määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 115 lõikes 1 osutatud tingimustele.

Käesoleva määruse jõustumisel kehtivaid otsuseid kohaldatakse edasi.

2. Liikmesriigid, kes vastavad määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 115 lõikes 1 osutatud tingimustele, teatavad enne asjasse puutuva aasta 1. jaanuari komisjonile kõigist nende poolt kindlaks määratud spetsiaalse siseriikliku ülemmäära muudatustest.

3. Erikava kohaldavad liikmesriigid sätestavad kriteeriumid tagamaks, et toetust makstakse põllumajandustootjatele, kelle mullikakari on mõeldud lehmakarja uuendamiseks. Need kriteeriumid võivad eelkõige hõlmata vanusepiirangut ja/või loomatõugudega seotud nõudeid. Liikmesriigid teatavad komisjonile asjaomasele aastale eelneva aasta 31. detsembriks nende poolt vastu võetud kriteeriumidest. Kõigist järgmistest muudatustest teatatakse komisjonile asjaomasele aastale eelneva aasta 31. detsembriks.

4. Kui määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 115 lõike 1 teises lõigus osutatud proportsionaalse vähendamise tulemusel ei saada täisarvu toetuskõlblikke loomi, määratakse kümnendkoha eest vastav osa toetust ühiksummast ning, kui see on kohaldatav, artiklis 64 osutatud täiendavast siseriiklikust toetusest. Selleks võetakse arvesse ainult esimene kümnendkoht.

5. Erikava kohaldavates liikmesriikides on täielikult täidetud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 111 lõikes 2 sätestatud nõue peetavate loomade miinimumarvu kohta ammlehmade puhul, kui põllumajandustootja on taotlenud ammlehmatoetust, ja mullikate puhul, kui põllumajandustootja on taotlenud mullikate toetust.

6. Käesoleva erikava suhtes ei kohaldata artikleid 65–73.

Artikkel 75

Loomade arvu ümardamine

Kui mullikate väikseima ja suurima arvu väljaarvutamine protsendina vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 111 lõike 2 teisele lõigule annab tulemuse, mis ei ole täisarv, ümardatakse kõnealune arv lähima täisarvuni allapoole, kui see on väiksem kui 0,5, ning ülespoole, kui see on suurem kui 0,5 või sellega võrdne.

▼B

3. jagu

Ühissätted eritoetuste ja ammlehmatoetuste kohta

Artikkel 76

Eritoetuse ja ammlehmatoetuse taotlused

Liikmesriigid võivad halduslikel põhjustel ette näha, et abitaotlused määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 19 osutatud otsetoetuste saamiseks eritoetuse ja ammlehmatoetuse puhul esitatakse loomade miinimumarvu kohta, tingimusel et see arv ei ületa kolme.

4. jagu

Tapatoetus

Artikkel 77

Osalemiskinnitus

Liikmesriigid võivad ette näha, et kalendriaastal makstava määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 116 sätestatud tapatoetuse saamiseks peab põllumajandustootja enne kõnealuse kalendriaasta kohta tehtava esimese toetuse taotluse esitamist või selle esitamisel esitama kinnituse oma osalemise kohta.

Kui põllumajandustootja ei tee osalemiskinnituses muudatusi, võib liikmesriik lugeda kehtivaks eelmise kinnituse.

Artikkel 78

Taotlused

1. Toetuse taotlused sisaldavad tapatoetuse määramiseks vajalikke andmeid, eelkõige looma sünnikuupäeva, kui loom on sündinud pärast 1. jaanuari 1998.

Toetuse taotlused esitatakse liikmesriigi kindlaks määratava ajavahemiku jooksul, mis ei tohi olla pikem kui kuus kuud alates looma tapmisest või, looma eksportimisel, ühenduse tolliterritooriumilt lahkumise kuupäevast. Kõnealune ajavahemik lõpeb hiljemalt järgmise aasta veebruari lõpuks, välja arvatud erandjuhtudel, mille kohta teeb otsuse liikmesriik, kust loom ära saadetakse või eksporditakse. Vastavalt kõnealusele ajapiirangule võivad liikmesriigid kindlaks määrata taotluste esitamise ajavahemikud ja kuupäevad ning kehtestada nende taotluste arvu, mida põllumajandustootjad võivad esitada ühe kalendriaasta kohta.

Liikmesriigid võivad lubada, et põllumajandustootja asemel esitab taotluse mõni teine isik. Sel juhul märgitakse taotlusse selle põllumajandustootja nimi ja aadress, kellel on õigus saada tapatoetust.

▼B

Lisaks ühtse süsteemi nõuetele sisaldab taotlus järgmist:

a) kui toetus määratakse loomade tapmise eest, siis tapamaja tõendit või vähemalt samu andmeid sisaldavat tapamaja koostatud või kinnitatud dokumenti, kuhu on kantud

   i) tapamaja nimi ja aadress (või vastav kood);

   ii) looma tapmise kuupäev ning identifitseerimis- ja tapanumber,

   iii) vasikate puhul rümba kaal, kui ei kohaldata artikli 79 lõiget 4;

b) kui loom eksporditakse kolmandasse riiki:

   i) eksportija nimi ja aadress (või vastav kood);

   ii) looma identifitseerimisnumber;

   iii) ekspordideklaratsioon, milles on esitatud pärast 1. jaanuari 1998 sündinud loomade vanus ning, kui ei kohaldata artikli 79 lõiget 4, vasikate eluskaal, mis ei tohi ületada 300 kilogrammi;

   iv) tõend looma väljaviimise kohta ühenduse tolliterritooriumilt, mis esitatakse samal viisil kui eksporditoetuste saamise korral.

Liikmesriigid võivad siiski ette näha, et neljanda lõigu punktides a ja b osutatud andmed esitatakse liikmesriigi heaks kiidetud asutuse või asutuste kaudu, kes võivad selleks kasutada infotehnoloogilisi vahendeid.

Liikmesriigid kontrollivad väljaantud tõendite ja dokumentide ning vajaduse korral neljandas lõigus osutatud andmete täpsust regulaarselt ja ette teatamata.

2. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid ette näha, et tapamajade poolt pädevale asutusele edastatavaid andmeid looma tapmise kohta, mis on kantud määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktis b osutatud elektroonilisse andmebaasi, loetakse põllumajandustootjate taotlusteks tapatoetuse saamiseks, juhul kui liikmesriik on piisavalt veendunud, et andmebaas sisaldab täpseid andmeid tapatoetuskava kohaldamiseks ning, kui see on kohaldatav, loomade tapmise eritoetuse maksmiseks.

Liikmesriigid võivad siiski ette näha, et tuleb esitada taotlused. Sel juhul võivad nad kindlaks määrata andmed, mis tuleb koos taotlusega esitada.

Liikmesriigid, kes otsustavad käesolevat lõiget kohaldada, teatavad komisjonile kõikidest edasistest muudatustest enne nende rakendamist.

▼B

Liikmesriigid tagavad, et makseasutusele esitatavas teabes on kõik tapatoetuse maksmiseks vajalikud andmed, eelkõige

a) asjaomasel aastal tapetud, määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 116 lõikes 1 osutatud loomade liik ja arv;

b) andmed kõnealuses artiklis osutatud vanusepiirangute ja rümba kaalu ning käesoleva määruse artiklis 80 osutatud loomapidamisaja järgimise kohta;

c) vajalikud andmed, et maksta eritoetust tapmisel, kui see on kohaldatav.

3. Kui loomadega on ühenduses kaubeldud pärast artiklis 80 nimetatud loomapidamisaega, väljastab tapamaja nende kohta käesoleva artikli lõike 1 neljanda lõigu punktis a osutatud dokumendi isegi juhul, kui liikmesriik, kus loom tapeti, on otsustanud kohaldada käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud erandit.

Kui kahe liikmesriigi andmeedastussüsteemid omavahel sobivad, võivad need liikmesriigid kokku leppida, et kohaldatakse lõiget 2.

Liikmesriigid abistavad üksteist, et tagada esitatud dokumentide ja/või üksteisele edastatavate andmete täpsuse tõhus kontroll. Selleks edastab toetust maksev liikmesriik liikmesriigile, kus loom tapetakse, regulaarselt tapamajade kaupa ülevaate tapatõenditest (või samaväärsetest andmetest), mis sellest liikmesriigist on saadud.

Artikkel 79

Rümpade esitamise viis ja kaal

1. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 116 lõike 1 punkti b kohaldamisel esitatakse vasikarümbad pärast nülgimist, veretustamist ja siseelundite eemaldamist, ilma pea ja jalgadeta, kuid koos maksa, neerude ja neerurasvaga.

2. Arvesse võetakse jahutatud rümba kaal või võimalikult kiiresti pärast tapmist määratud tapasooja rümba kaal, millest lahutatakse 2 %.

3. Kui rümbad esitatakse ilma maksa, neerude ja/või neerurasvata, suurendatakse nende kaalu järgmiselt:

a) maksa arvelt 3,5 kilogrammi võrra;

b) neerude arvelt 0,5 kilogrammi võrra;

c) neerurasva arvelt 3,5 kilogrammi võrra.

4. Liikmesriigid võivad ette näha, et kui vasika vanus tapmisel või eksportimisel on alla viie kuu, loetakse määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 116 lõike 1 punktis b osutatud kaalupiirang täidetuks.

Kui rümba kaalu ei saa tapamajas kindlaks teha, loetakse määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 116 lõike 1 punktis b nimetatud nõue täidetuks, kui looma eluskaal ei ületa 300 kilogrammi.

▼B

Artikkel 80

Loomapidamisaeg

1. Toetust loomade tapmise eest makstakse põllumajandustootjatele, kes on loomi pidanud vähemalt kahekuise loomapidamisaja vältel, mis lõpeb vähem kui kuu aega enne loomade tapmist või eksportimist.

2. Alla kolme kuu vanuselt tapetavate vasikate loomapidamisaeg on üks kuu.

Artikkel 81

Riiklikud ülemmäärad

1. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 116 lõigetes 1 ja 3 osutatud siseriiklikud ülemmäärad on esitatud käesoleva määruse VI lisas.

2. Kui proportsionaalse vähendamise tulemusel vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 116 lõikele 4 ei saada täisarvu toetuskõlblikke loomi, määratakse kümnendkoha eest vastav osa toetuse ühiksummast. Selleks võetakse arvesse ainult esimene kümnendkoht.

5. jagu

Üldsätted

Artikkel 82

Ettemaksed

1. Vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 29 lõike 4 punktile a teeb pädev asutus halduskontrolli ja kohapealse kontrolli tulemuste alusel põllumajandustootjale toetuse saamiseks kõlblike loomade eest ettemakse, mis on 60 % eritoetusest, ammlehmatoetusest ja tapatoetusest.

Eritoetuse, artiklis 74 osutatud mullikate erikava ja/või tapatoetuse puhul võib liikmesriik ettemakse suurust vähendada, kuid see ei või olla väiksem kui 40 %.

Ettemakset ei või teha enne selle kalendriaasta 16. oktoobrit, milleks toetust taotletakse.

2. Lõplik toetussumma võrdub põllumajandustootjale ette nähtud toetussumma ja ettemakse vahega.

Artikkel 83

Loomade arvelevõtmise aasta

1. Eritoetuse ja ammlehmatoetuse kavadega hõlmatud loomade arvelevõtmise aasta määramisel ja loomkoormuse arvutamiseks kasutatavate

▼B

loomühikute arvu määramisel on rakendusjuhtumiks taotluste esitamise tähtaeg.

Kui eritoetus määratakse vastavalt artiklile 56, saab toetust taotleda sellises ulatuses, mis kehtib looma tapmise või eksportimise aasta 31. detsembril, kui

a) loom tapeti või eksporditi hiljemalt 31. detsembril;

b) toetuse taotlus kõnesoleva looma eest esitatakse pärast seda kuupäeva.

2. Abi suuruse kohaldamiseks ja proportsionaalse vähendamise arvutamiseks vastavalt artiklile 81 on tapatoetuse maksmisel loomade arvelevõtmise aastaks tapmise või eksportimise aasta.

Artikkel 84

Karistused keelatud ainete ja toodete ebaseadusliku kasutamise või oma valduses hoidmise eest

Ühenduse veterinaarmäärustega keelatud ainete ja toodete ebaseadusliku kasutamise või oma valduses hoidmisega seotud korduvate rikkumiste korral otsustavad liikmesriigid vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 119 lõike 1 teisele lõigule rikkumise raskusest lähtudes, kui pikaks ajaks põllumajandustootja abikavadest välja arvatakse.

Artikkel 85

Individuaalse piimakvoodi kindlaksmääramine

Erandina käesoleva määruse artikli 62 lõike 1 punktis a sätestatud kuupäevadest võivad liikmesriigid kuni nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklis 66 osutatud seitsmenda järjestikuse perioodi lõpuni otsustada, et piimatootjate puhul, kes vastavalt määruse (EMÜ) nr 1234/2007 artikli 65 punktidele i ja k või vastavalt kõnealuse määruse artiklite 73, 74 ja 75 rakendamiseks võetud siseriiklikele õigusnormidele vabastavad või võtavad alates 31. märtsist või 1. aprillist üle osa või kogu individuaalse piimakvoodi, määratakse 1. aprillil kindlaks ammlehmatoetuse saamise tingimustele vastav maksimaalne individuaalne piimakvoot ja ammlehmade maksimaalne arv.

Artikkel 86

Loomapidamisaegade kindlaksmääramine

Artiklis 53, artikli 57 lõikes 1, artiklis 61 ja artiklis 80 osutatud loomapidamisaegade viimaseks päevaks on loomapidamisaja alguskuupäevaga sama numbrit kandvale päevale eelnev päev, olenemata sellest, kas see on tööpäev või mitte.

▼B

Artikkel 87

Loomade identifitseerimine ja registreerimine

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 117 sätestatud loomade identifitseerimise ja registreerimise nõuet kohaldatakse enne 1. jaanuari 1998 sündinud loomade suhtes nõukogu direktiivis 2008/71/EÜ ([1]) sätestatud korras, välja arvatud loomade puhul, kellega kaubeldakse ühenduse piires.

III JAOTIS

ERIEESKIRJAD MÄÄRUSE (EÜ) nr 73/2009 V JAOTISE SUHTES

1. PEATÜKK

Ühtse pindalatoetuse kava

Artikkel 88

Toetuskõlbliku ala miinimumsuurus põllumajandustootja kohta

Käesoleva määruse VII lisas on toodud toetuskõlbliku ala miinimumsuurus põllumajandusettevõtte kohta, mille eest saab toetust taotleda üle 0,3 ha ulatuses vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 124 lõike 2 kolmandale lõigule.

Artikkel 89

Põllumajandusmaad

Käesoleva määruse VIII lisas on sätestatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 124 lõikes 1 osutatud ühtse pindalatoetuse kava alla kuuluvad põllumajandusmaad.

Artikkel 90

Kanepi tootmine

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 39 lõikes 1 ja määruse (EÜ) nr 1120/2009 artiklis 10 osutatud kanepisorte käsitlevaid sätteid kohaldatakse *mutatis mutandis* ühtse pindalatoetuse kava abikõlblikkuse suhtes.

2. PEATÜKK

Täiendavad riiklikud otsetoetused

Artikkel 91

Vähendamise koefitsient

Kui antud sektori täiendavad riiklikud otsetoetused ületavad komisjoni poolt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 132 lõikes 7 lubatud piirmäära, vähendatakse asjaomase sektori täiendavate riiklike otsetoetuste määra proportsionaalselt, kasutades vähendamise koefitsienti.

([1]) ELT L 213, 8.8.2008, lk 31.

▼B

Artikkel 92

Abikõlblikkuse tingimused

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 132 lõike 7 punkti b kohaldamisel võtab komisjon eelkõige arvesse kõnealuse määruse artikli 132 lõikes 5 osutatud sektori või allsektori jaoks ette nähtud eriomast rahastamist ning vastavate otsetoetuste suhtes kohaldatavaid abikõlblikkuse tingimusi, mida kohaldatakse muude kui kõnealuse määruse artikli 132 lõike 2 neljandas lõigus osutatud uute liikmesriikide suhtes.

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 132 ja käesoleva peatüki kohaldamisel tähendab „muude liikmesriikide kui uute liikmesriikide suhtes kohaldatav vastav otsetoetus" mis tahes määruse (EÜ) nr 73/2009 I lisas loetletud otsetoetust, mis on antud täiendavate riiklike otsetoetuste kohaldamise aastal ja mille abikõlblikkuse tingimused on sarnased asjaomase täiendava riikliku otsetoetusega.

Artikkel 93

Kontrollimine

Uued liikmesriigid kohaldavad asjakohaseid kontrollimeetmeid, et tagada komisjoni loaga vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 132 lõikele 7 määratletud siseriiklike täiendavate otsetoetuste kõlblikkustingimuste täitmine.

Artikkel 94

Aastaaruanne

Uued liikmesriigid edastavad aruande täiendavate riiklike otsetoetuste rakendamise meetmete kohta enne rakendamisaastale järgneva aasta 30. juunit. Kõnealune aruanne peab sisaldama järgmist teavet:

a) muudatused täiendavaid riiklikke otsetoetusi mõjutavas olukorras;

b) iga täiendava riikliku otsetoetuse kohta toetusesaajate arv, täiendava riikliku abi kogusumma, hektarid, loomade arv või ühikud, mille eest toetust maksti;

c) aruanne vastavalt artiklile 93 kohaldatud kontrollimeetmete ja karistuste kohta.

Artikkel 95

Riigiabi

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 132 lõikes 7 sätestatud komisjoni loale mittevastaval viisil makstud täiendavaid riiklikke otsetoetusi käsitatakse ebaseadusliku riigiabina nõukogu määruse (EÜ) nr 659/1999 ([1]) tähenduses.

([1]) EÜT L 83, 27.3.1999, lk 1.

▼B

IV JAOTIS

KEHTETUKS TUNNISTAMINE, ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 96

Kehtetuks tunnistamine

1. Määrus (EÜ) nr 1973/2004 tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2010.

Seda kohaldatakse siiski jätkuvalt 2009. ja eelnevate aastate toetuse taotluste suhtes.

2. Viiteid määrusele (EÜ) nr 1973/2004 käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ning neid loetakse IX lisas esitatud vastavustabeli kohaselt.

Artikkel 97

Üleminekueeskirjad

Erandina määruse (EÜ) nr 1973/2004 artikli 32 lõikest 2 ja artikli 159 lõikest 1, kõnealuse määruse 8. peatüki kohase energiakultuuride toetuse ja 16. peatükis vabatahtlikult tootmisest kõrvaldatud maa puhul toimub 2009. aastal koristatud tooraine töötlemine asjaomase liikmesriigi kehtestatud kuupäeval, kuid hiljemalt 31. juulil 2011.

Muude kui 2009. aastal koristatavate iga-aastaste kultuuride suhtes lõpetatakse määruse (EÜ) nr 1973/2004 8. ja 16. peatüki kohaldamine seoses 2010. aasta lõikusega ning määruse (EÜ) nr 1973/2004 artikli 31 lõike 3 ja artikli 158 lõike 1 kohased tagatised vabastatakse asjaomase liikmesriigi kehtestatud kuupäevaks, kuid mitte hiljem kui 31. juulil 2010.

Artikkel 98

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolevat määrust kohaldatakse toetusperioodide suhtes, mis hõlmavad alates 1. jaanuarist 2010 algavaid perioode.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

▼B

I LISA

RIISI ERITOETUS

Artiklis 8 osutatud vähendamiskoefitsiendi arvutamine

1. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 76 osutatud baaskülvipinna võimaliku ületamise korral võtab liikmesriigi pädev asutus arvesse ühelt poolt osutatud määruse artiklis 75 kehtestatud baaskülvipinnad ja nende osad ning teiselt poolt nimetatud baaskülvipindade ja nende osade kohta esitatud abitaotlustega hõlmatud kogupindala.

2. Abitaotlustega hõlmatud kogupindala kindlaksmääramisel ei võeta arvesse taotlusi või nende osi, mis on kontrolli käigus osutunud selgelt põhjendamatuks.

3. Kui täheldatakse teatavate baaskülvipindade või baaskülvipindade osade pindala ületamist, kehtestavad liikmesriigid käesoleva määruse artiklis 6 kindlaks määratud tähtajaks nende külvipindade kohta pindala ületamise protsendi, mis arvutatakse välja kahe kümnendkoha täpsusega. Kui ületamist võib ette näha, teatab liikmesriik sellest viivitamata põllumajandustootjatele.

4. Riisi eritoetuste vähendamise koefitsient arvutatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 76 kohaselt järgmise valemiga:

   vähendamiskoefitsient = baaskülvipinna osa etalonpindala jagatud selle baaskülvipinna osa kohta esitatud abitaotlustega hõlmatud kogupindalaga.

   Vähendatud riisi eritoetused arvutatakse vastavalt järgmisele valemile:

   vähendatud riisi eritoetus = riisi eritoetus korrutatud vähendamiskoefitsiendiga.

   Nimetatud vähendamiskoefitsient ja nimetatud vähendatud riisi eritoetus arvutatakse iga baaskülvipinna osa pindala kohta pärast määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 76 lõikes 2 sätestatud ümberjagamist. Ümberjagamine tehakse nendel baaskülvipindade osadel, kus piirnorme ületatakse. Ümberjagamine tehakse proportsionaalselt pindala ületamistega baaskülvipindade osadel, kus piirnorme ületatakse.

▼B

II LISA

ARTIKLIS 13 OSUTATUD LUPIINI KIBEDUSE ANALÜÜS

Analüüsiks kasutatakse 200 terast koosnevat proovi, mis on võetud 1 kg kogusest iga maksimaalselt 20-tonnise partii puhul.

Analüüs on ette nähtud proovis leiduvate kibedate terade kvaliteedi kindlakstegemiseks. Homogeensushälve on üks kibe tera 100 tera kohta. Kasutatakse Von Sengbuschi (1942), Ivanovi ja Smirnova (1932) ning Eggebrechti (1949) tera poolitamise meetodit. Kuivad või paisunud terad lõigatakse risti pooleks. Poolikud terad kastetakse sõelal 10 sekundiks joodilahusesse ning seejärel loputatakse neid veega viis sekundit. Kibedate terade lõikepinnad värvuvad pruuniks, vähe alkaloide sisaldavad terad jäävad kollaseks.

Joodilahuse valmistamiseks lahustatakse 14 g kaaliumjodaati võimalikult väheses vees, lisatakse 10 g joodi ning lahjendatakse veega kuni 1 000 cm^3-ni. Lahusel lastakse enne kasutamist üks nädal seista. Säilitatakse pruunides pudelites. Põhilahust lahjendatakse enne kasutamist kolm kuni viis korda.

▼B

III LISA

KITSETOETUSE SAAMISEKS KÕLBLIKUD PIIRKONNAD

1. Bulgaaria: kogu riik.
2. Küpros: kogu riik.
3. Portugal: kogu riik, välja arvatud Assoorid.
4. Sloveenia: kogu riik.
5. Slovakkia: kõik mägipiirkonnad määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 18 tähenduses.

▼B

IV LISA

ARTIKLIS 59 OSUTATUD VEISETÕUGUDE LOETELU

— Angler Rotvieh (Angeln) – Rød dansk mælkerace (RMD) – German Red – Lithuanian Red

— Ayrshire

— Armoricaine

— Bretonne pie noire

— Fries-Hollands (FH), Française frisonne pie noire (FFPN), Friesian-Holstein, Holstein, Black and White Friesian, Red and White Friesian, Frisona española, Frisona Italiana, Zwartbonten van België/pie noire de Belgique, Sortbroget dansk mælkerace (SDM), Deutsche Schwarzbunte, Schwarzbunte Milchrasse (SMR), Czarno-biała, Czerwono-biała, Magyar Holstein-Friz, Dutch Black and White, Estonian Holstein, Estonian Native, Estonian Red, British Friesian, črno-bela, German Red and White, Holstein Black and White, Red Holstein

— Groninger Blaarkop

— Guernsey

— Jersey

— Malkeborthorn

— Reggiana

— Valdostana Nera

— Itäsuomenkarja

— Länsisuomenkarja

— Pohjoissuomenkarja

▼B

V LISA

ARTIKLIS 63 OSUTATUD KESKMINE PIIMAAND

(kilogrammides)

Belgia	6 920
Tšehhi Vabariik	5 682
Eesti	5 608
Hispaania	6 500
Prantsusmaa	5 550
Küpros	6 559
Läti	4 796
Leedu	4 970
Ungari	6 666
Austria	4 650
Poola	3 913
Portugal	5 100
Slovakkia	5 006

▼B

VI LISA

LOOMADE TAPATOETUSE RIIKLIKUD ÜLEMMÄÄRAD VASTAVALT ARTIKLI 81 LÕIKELE 1

	Täiskasvanud veised	Vasikad
Belgia	—	335 935
Hispaania	1 982 216	25 629
Portugal	325 093	70 911

▼B

VII LISA

TOETUSKÕLBLIKU ALA VÄIKSEIM SUURUS PÕLLUMAJANDUSETTEVÕTTE KOHTA ÜHTSE PINDALATOETUSE KAVA ALUSEL

Uued liikmesriigid	Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 124 lõikes 2 osutatud toetuskõlbliku ala väikseim suurus põllumajandusettevõtte kohta (ha)
Bulgaaria	1 Põllumajandusettevõtted, kellel on üle 0,5 ha püsikultuure, võivad toetusi siiski taotleda
Küpros	0,3
Tšehhi Vabariik	1
Eesti	1
Ungari	1 Põllumajandusettevõtted, kellel on üle 0,3 ha puuviljaaedu või viinamarjaistandusi, võivad toetusi siiski taotleda
Läti	1
Leedu	1
Poola	1
Rumeenia	1
Slovakkia	1

▼B

VIII LISA

PÕLLUMAJANDUSMAA ÜHTSE PINDALATOETUSE KAVA ALUSEL

Uued liikmesriigid	Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 124 lõikes 1 nimetatud põllumajandusmaa ühtse pindalatoetuse kava alusel (tuhat ha)
Bulgaaria	3 492
Küpros	140
Tšehhi Vabariik	3 469
Eesti	800
Ungari	4 829
Läti	1 475
Leedu	2 574
▼M1	
Poola	14 137
▼B	
Rumeenia	8 716
▼M1	
Slovakkia	1 865

▼B

IX LISA

Vastavustabel

Määrus (EÜ) nr 1973/2004	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 5
Artikli 2 lõige 2	Artikli 5 lõige 3
Artikli 2 lõige 3	Artikkel 3
Artikli 2 lõige 5	Artikkel 13
Artikkel 3	Artikkel 4
Artikkel 4	Artikkel 6
Artikkel 5	—
Artikkel 6	—
Artikkel 7	—
Artikkel 8	—
Artikkel 9	—
Artikkel 10	—
Artikkel 11	Artikkel 14
Artikkel 12	Artikkel 7
Artikkel 13	Artikkel 8
Artikkel 14	Artikkel 9
Artikkel 15	Artikkel 15
Artikkel 16	Artikkel 16
Artikkel 17	Artikkel 17
Artikkel 18	—
Artikkel 19	Artikkel 10
Artikkel 20	Artikkel 11
Artikkel 21	Artikkel 12
Artikkel 22	—
Artikkel 23	—
Artikkel 24	—
Artikkel 25	—
Artikkel 26	—
Artikkel 27	—
Artikkel 28	—
Artikkel 29	—
Artikkel 30	—
Artikkel 31	—
Artikkel 32	—
Artikkel 33	—
Artikkel 34	—

▼B

Määrus (EÜ) nr 1973/2004	Käesolev määrus
Artikkel 35	—
Artikkel 36	—
Artikkel 36a	—
Artikkel 37	—
Artikkel 38	—
Artikkel 39	—
Artikkel 40	—
Artikkel 41	—
Artikkel 42	—
Artikkel 43	—
Artikkel 44	—
Artikkel 45	—
Artikkel 46	Artikkel 18
Artikkel 47	Artikkel 19
Artikkel 48	Artikkel 20
Artikkel 49	Artikkel 21
Artikkel 49a	Artikkel 22
Artikkel 50	Artikkel 23
Artikkel 51	—
Artikkel 52	—
Artikkel 53	—
Artikkel 54	—
Artikkel 55	—
Artikkel 56	—
Artikkel 57	—
Artikkel 58	—
Artikkel 59	—
Artikkel 60	—
Artikkel 61	—
Artikkel 62	—
Artikkel 63	—
Artikkel 64	—
Artikkel 65	—
Artikkel 66	—
Artikkel 67	—
Artikkel 68	—
Artikkel 69	—
Artikkel 70	Artikkel 35
Artikkel 71	Artikkel 36
Artikkel 72	Artikkel 37
Artikkel 73	Artikkel 38

▼B

Määrus (EÜ) nr 1973/2004	Käesolev määrus
Artikkel 74	Artikkel 39
Artikkel 75	Artikkel 40
Artikkel 76	Artikkel 41
Artikkel 77	Artikkel 42
Artikkel 78	Artikkel 43
Artikkel 79	Artikkel 44
Artikkel 80	Artikkel 45
Artikkel 81	Artikkel 46
Artikkel 82	Artikkel 47
Artikkel 83	Artikkel 48
Artikkel 84	Artikkel 49
Artikkel 85	—
Artikkel 86	—
Artikkel 87	Artikkel 50
Artikkel 88	Artikkel 51
Artikkel 89	Artikkel 52
Artikkel 90	Artikkel 53
Artikkel 91	Artikkel 54
Artikkel 92	Artikkel 55
Artikkel 93	Artikkel 56
Artikkel 94	Artikkel 57
Artikkel 95	Artikkel 58
Artikkel 96	—
Artikkel 97	—
Artikkel 98	—
Artikkel 99	Artikkel 59
Artikkel 100	Artikkel 60
Artikkel 101	Artikkel 61
Artikkel 102	Artikkel 62
Artikkel 103	Artikkel 63
Artikkel 104	Artikkel 64
Artikkel 105	Artikkel 65
Artikkel 106	Artikkel 66
Artikkel 107	Artikkel 67
Artikkel 108	Artikkel 68
Artikkel 109	Artikkel 69
Artikkel 110	Artikkel 70
Artikkel 111	Artikkel 71
Artikkel 112	Artikkel 72
Artikkel 113	Artikkel 73
Artikkel 114	Artikkel 74

▼B

Määrus (EÜ) nr 1973/2004	Käesolev määrus
Artikkel 115	Artikkel 75
Artikkel 116	Artikkel 76
Artikkel 117	—
Artikkel 118	—
Artikkel 118a	—
Artikkel 118b	—
Artikkel 118c	—
Artikkel 118d	—
Artikkel 119	—
Artikkel 120	Artikkel 77
Artikkel 121	Artikkel 78
Artikkel 122	Artikkel 79
Artikkel 123	Artikkel 80
Artikkel 124	Artikkel 81
Artikkel 125	—
Artikkel 126	Artikkel 82
Artikkel 127	Artikkel 83
Artikkel 128	—
Artikkel 129	Artikkel 84
Artikkel 130	Artikkel 85
Artikkel 130a	Artikkel 86
Artikkel 131	—
Artikkel 132	Artikkel 87
Artikkel 133	—
Artikkel 134	Artikkel 88
Artikkel 135	Artikkel 89
—	Artikkel 90
Artikkel 136	—
Artikkel 137	—
Artikkel 138	—
Artikkel 139	Artikkel 91
Artikkel 139a	Artikkel 92
Artikkel 140	Artikkel 93
Artikkel 141	Artikkel 94
Artikkel 142	Artikkel 95
Artikkel 142a	—
Artikkel 143	—
Artikkel 144	—
Artikkel 145	—
Artikkel 146	—
Artikkel 147	—

▼B

Määrus (EÜ) nr 1973/2004	Käesolev määrus
Artikkel 148	—
Artikkel 149	—
Artikkel 150	—
Artikkel 151	—
Artikkel 152	—
Artikkel 153	—
Artikkel 154	—
Artikkel 155	—
Artikkel 156	—
Artikkel 157	—
Artikkel 158	—
Artikkel 159	—
Artikkel 160	—
Artikkel 163	—
Artikkel 164	—
Artikkel 165	—
Artikkel 166	—
Artikkel 167	—
Artikkel 168	—
Artikkel 169	—
Artikkel 170	—
Artikkel 171	—
Artikkel 171a	Artikkel 24
Artikkel 171aa	Artikkel 25
Artikkel 171ab	Artikkel 26
Artikkel 171ac	Artikkel 27
Artikkel 171ad	Artikkel 28
Artikkel 171ae	Artikkel 29
Artikkel 171af	Artikkel 30
Artikkel 171ag	—
Artikkel 171ah	—
Artikkel 171ai	—
Artikkel 171b	—
Artikkel 171ba	—
Artikkel 171bb	—
Artikkel 171bc	—
Artikkel 171c	—
Artikkel 171ca	—
Artikkel 171cb	—
Artikkel 171cc	—
Artikkel 171cd	—

▼B

Määrus (EÜ) nr 1973/2004	Käesolev määrus
Artikkel 171ce	—
Artikkel 171cf	—
Artikkel 171cg	—
Artikkel 171ch	—
Artikkel 171ci	—
Artikkel 171cj	—
Artikkel 171ck	—
Artikkel 171cl	—
Artikkel 171cm	—
Artikkel 171cn	—
Artikkel 171co	—
Artikkel 171cp	—
Artikkel 171d	Artikkel 31
Artikkel 171da	Artikkel 32
Artikkel 171db	Artikkel 33
Artikkel 171dc	Artikkel 34
Artikkel 172	Artikkel 96
—	Artikkel 97
Artikkel 173	Artikkel 98
I lisa	II lisa
II lisa	I lisa
III, IV, V, VI, VII, VIII, IX lisa	—
X lisa	III lisa
XI, XII, XIII, XIV lisa	—
XV lisa	IV lisa
XVI lisa	V lisa
XVII lisa	VI lisa
XVIII, XIX lisa	—
XX lisa	VII lisa
XXI lisa	VIII lisa
XXII–XXX lisa	—